Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2020
ročník XVI.

Koncert lanžhotských rodáků a občanů

foto Jitka Petrlová

titulní strana: Velikonoce 2019, foto zdroj MŠ

OBSAH

Slovo starosty 4
75. výročí osvobození obce 8
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva 9
Společenská kronika....12
Kulturní akce 2020 13
Příliš mnoho kulturních akcí v Lanžhotě....15
Moravský psí den 18
Umíme udržet pořádek?....20
Zápis do 1. třídy a odklad školní docházky ..21
Farnost v roce 2019 24
Okénko školky 27
Okénko školy 31
Masopustní průvod 36
Krojová šatka – krása Podluží....38
Poslední nositelky lidového oděvu III 39
Připomínka existence cechu v Lanžhotě 42
Vzpomínka....45
Ochránkyně dědictví otců....46
Zahrádkáři na jarmarku 48
Sestřenice....49
Za Ladislavem Ondryskou....51
Koňské střípky 52
Poděkování....53
Florbal Lanžhot....53
Splnili stolní tenisté stanovené cíle?....54
Skautská zima....56
„MASka“ vloni pomohla regionu....57

Země Morava

Miluše Linhová

Krásná je naše země, země Morava,
rovina lužní celá modravá,
v zelených jarních lesích osada leží
za ní řeka stará dumavá.

Jsou osady v tom našem kraji,
kde řeky hučí, lesy zpívají,
kamarádi na kytary jarní písně
hrají, ohně táborové do noci
budou plápolat.

Přijde mládí nové, budeme zpívat,
jásat, hrát. Písně, v nichž
démant zářný se skví,
věrné a pravé přátelství.
Přátelství nové bude v našich
srdcích hřát.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

ocitli jsme se v naprosto mimořádné situaci, jakou jsme v novodobé historii ještě nezažili. Je náročné se orientovat v toku nových informací i zpráv, které jsou nám denně předkládány. Je těžké přijímat všechna omezení, která jsou centrálně nastavována.

Podobně jako všichni i ve vedení města se snažíme udělat maximum pro to, aby přijímaná omezení v Lanžhotě byla opodstatněná. Hlavním cílem je totiž jediné, aby lidí nakažených novým virem COVID-19 bylo u nás co nejméně a nemoc zde neměla žádné fatální následky.

Tak jako se zpřísňovala celostátní opatření, reagovalo i vedení města následnými nutnými kroky. Snažili jsme se postupovat obezřetně s vědomím všech případných následků a dopadů. Rada města operativně jednala i několikrát týdně. Postupovali jsme nejprve cestou omezování provozu městských zařízení. V případě Mateřské školy v Lanžhotě jsme nakonec zvolili její uzavření. Ředitelka může potvrdit, že i rozhodování o uzavření školky nebylo jednoduché. Konečný verdikt padl až v těsné spolupráci s rodiči při ujištění, že o všechny malé děti bude postaráno v rodinách. V případě základní školy, sportovišť a dětských hřišť rozhodlo o uzavření nařízení Vlády ČR.

Hned od počátku vyhlášení nouzového stavu jsme na úřadě rozjeli dvě akce. Jedna směřovala na pomoc s nákupem potravin, léků a drogerie pro osamocené seniory a druhá na distribuci roušek ušitých od dobrovolných dárců. Už od počátku se nám přihlásilo několik dobrovolníků, kteří neváhali s pomocí. To bylo ohromné!

Děkuji všem dobrovolníkům, kteří šijí roušky, zajišťují pro seniory nákupy a jinak se podílí v rámci daných možností na chodu našeho města. Chtěl bych touto cestou poděkovat zejména všem lékařům, zdravotníkům, lékárníkům, hasičům i policistům, ale také pečovatelkám, prodavačům a ostatním pracovníkům, kteří jsou v první linii.

Osobně děkuji též všem pracovníkům města, kteří dál chodí do práce a i v omezených podmínkách zajišťují jeho fungování. Zvláštní poděkování patří Radku Novákovi za zprostředkování přímého přenosu mše z lanžhotského kostela.

Dík patří všem, kdo si zachovali zdravý rozum a k mimořádným opatření přistupují realisticky a bez zbytečné paniky. I přes to bych vás rád požádal, abyste byli ke svému okolí maximálně ohleduplní. A abyste v souvislosti se snahou zamezit šíření nákazy chránili sebe i své okolí.

foto Kateřina Paulíková

Velmi si v souvislosti s krizovými opatření vážím vlny solidarity, která se objevila v různých podobách.

A vůbec, je velmi milým překvapením, jak vcelku zodpovědně se Lanžhotčané k nové situaci postavili. Jsem na to hrdý!

Přeji nám všem, ať jsou mimořádná opatření co nejdříve minulostí. Prosím vás o jejich maximální dodržování i o vzájemnou ohleduplnost. Zvažte také, co vše musíte mimo své domovy řešit v době nouzového stavu a které záležitosti snesou odklad.

Přeji vám, ať vše přečkáte ve zdraví.

Vážení spoluobčané,

i když všechny plány a záměry se v kontextu aktuálního dění ohledně celosvětového šíření nákazy koronaviru s dopadem na zdraví a životy lidí jeví jako druhotné, přece jen bych Vás rád informoval, na čem jsme pracovali, co se chystá a co je připraveno.

Otázkou však zůstává, zda vzhledem k nastalé situaci, kdy se takřka ze dne na den všechno převrátilo naruby, je reálné o všem připraveném vůbec uvažovat. Nicméně pro Vaši informaci bych rád pokračoval se zprávou, jak se věci mají…

V souvislosti s probíhajícími pracemi na komplexních pozemkových úpravách extravilánu Lanžhota zpracoval státní pozemkový úřad ve spolupráci se sborem zástupců vlastníků a s vedením města návrh plánu společných zařízení. Jedná se o návrhy sítě cest a cyklostezek, protierozních a ekologických opatření, vodohospodářských staveb apod. K návrhu se již vyjadřovaly dotčené orgány státní správy. Plán společných zařízení nyní čeká na schválení zastupitelstvem. Ještě před vyhlášením nouzového stavu k tomuto tématu proběhlo pracovní jednání za účasti pozemkového úřadu, sboru zástupců a zastupitelů.

Součástí těchto společných zařízení je i projekt revitalizace vodních ekosystémů pod Lanžhotem. V současné době se pracuje na geodetických podkladech a připravují se souhlasy se stavbou a výkupy pozemků.

Další připravovanou akcí je i příprava rekonstrukce lanžhotského náměstí. Oslovili jsme několik architektonických studií a jednáme o zpracování návrhů, které bychom chtěli představit všem na veřejné prezentaci tak, abychom společně vybrali tu nejpřijatelnější variantu. Součástí studie bude i návrh řešení volného místa v rohu náměstí. Spolupracujeme též s biskupstvím, které shodou okolností připravuje odvlhčení zdí a opravu fasády kostela. Před připravovanou rekonstrukcí je třeba ještě protáhnout vodovodní řad od radnice směrem k pizzerii a k muzeu. Na projektu se již také pracuje.

Tak, jako jsme zvyšovali kapacitu mateřské školy, pokračujeme rovněž na rozšíření hrací plochy dvora. V brzké době proběhne demolice hospodářských budov sousedního domu, které město za tímto účelem nedávno zakoupilo. Zároveň bude

třeba opravit zeď mezi školkou a Kaca barem. Připravujeme rovněž modernizaci a opravu sociálních zařízení ve školní jídelně staré školy.

Čekáme na stavební povolení na přístavbu tribuny sportovní haly a rozšíření parkoviště vedle Masarykovy základní školy. V podobné fázi je i projekt rekonstrukce komunikace v ulicích Příční I. a II.

Těsně před započetím je celková rekonstrukce ulice Na Dílni. V rámci této akce upozorňuji na nutná dopravní omezení v ul. Luční po dobu stavby. Jelikož bude stávající parkoviště sloužit jako zařízení staveniště, je třeba zajistit náhradní parkování vozidel místních obyvatel. Z toho důvodu bude na části ulice Luční zaveden dočasně jednosměrný provoz.

Jak jsme již avizovali, v nedávné době byly provedeny robotickou kamerou průzkumné práce v kanalizaci na ulici Gagarinova a MUDr. Kepáka. Ve spolupráci s VaK Břeclav bude následovat vyhodnocení stavu přípojek a navržení nutných oprav před plánovanou opravou chodníků.

Před začátkem sezony jsme provedli několik oprav a vylepšení na dětském hřišti, jako například část nového oplocení a pojezdovou plochu pro kočárky.

S novou obsluhou našeho sběrného dvora započaly rovněž nutné úpravy tohoto zařízení. V plném proudu jsou také přípravy a koordinace opravy a výstavby osvětlení v areálu Sokolské.

Připraven je i projekt rozšíření kamerového systému na hřbitově a jeho okolí. Dle vyjádření firmy, která bude kamery instalovat, se čeká jen na dodávky zboží.

Co se týká připravovaných kulturních a společenských akcí, bohužel, v době psaní této zprávy není zřejmé, co bude dál…

A tak nezbývá než doufat, že se vše vrátí co nejdříve pokud možno do normálního stavu.

Přeji všem pevné zdraví.

Mgr. Ladislav Straka
Váš starosta

MĚSTO LANŽHOT

ROZVOZ POTRAVIN, DROGERIE A LÉKŮ

Město Lanžhot nabízí pomoc v souvislosti s epidemií koronaviru. Služba je určena zejména seniorům, osobám se zdravotní indispozicí, případně lidem v karanténě.

NÁKUP POTRAVIN

Nechoďte zbytečně do obchodů. Nákup základních potravin vám zajistíme.

NÁKUP LÉKŮ

Návštěvu lékaře, která není nutná, odložte na později nebo kontaktujte lékaře přes telefon.
Vaše léky vám v případě nutnosti vyzvedneme.

NÁKUP DROGERIE

Základní drogerii v běžném množství k denní spotřebě pro vás obstaráme.

SLUŽBU OBJEDNEJTE NA ČÍSLE: 777 752 794

Nákup objednávejte v pracovních dnech od 8 do 12 hodin.
Rozvoz není závislý na počtu objednávek.
Využitím služby snižujete riziko nákazy sebe i ostatních občanů.
Služba je poskytována zdarma.

75. výročí osvobození obce

Hana Tučková

Je zde opět doba, kdy vzpomínáme na ukončení bojů o Lanžhot a blížící se konec 2. světové války. 75 let, to jsou tři čtvrtiny století, kdy žijeme v míru. Čím dál míň žije v obci pamětníků bojů o Lanžhot, kteří prožili hrůzy války i samotného osvobozování naší obce. Nechci vypočítávat, kolik vyhaslo lidských životů a kolik bylo rozbořeno a spáleno domů. To už bylo publikováno mnohokrát. Občané, kteří válku prožili, mají své zážitky a určitě nechtějí, aby se někdy opakovala a aby ji zažívaly jejich děti a vnuci. Věřím, že nikdy na ně nezapomenou, ale chci se pozastavit nad těmi, kteří život v míru berou jako samozřejmost a chovají se, jako by se jich válka netýkala, jako něco, co se jim v životě vyhnulo a vyhne. Neváží si toho, co starší generace s velkým úsilím těžce budovala, abychom se my měli lépe, aby bylo kam chodit do školy, kde sportovat, kde odpočívat. Přenesli jsme se přes roky, kdy s pomocí mnoha nadšenců brigádně vznikaly prodejny, sportovní stadiony, hřiště a mnoho dalších staveb. Obec získala za 75 let úplně jiný vzhled, vyhořelé a zničené domy nahradily nové, staré jsou opraveny a opravovány k nepoznání, vznikly úplně nové ulice a čtvrti z postavených domků. Byly vybudovány silnice, chodníky, plynofikace celé obce, vodovod na pitnou vodu, kanalizace s čističkou vod, zavedena kabelová televize - tedy vystavěna občanská vybavenost, vše pro spokojený život občanů. Plně je podporovaný kulturní a sportovní život. Dnes je slovo brigáda téměř neznámý pojem, je i málo těch, kteří si uklidí sníh nebo jiný nepořádek před domem.

Ale přenesme se přes tyto neduhy a vraťme se do radostného života v míru. Ať nejenom my, ale i všechny další generace mají klidný život. Vždyť v kolika státech světa umírají lidé jen proto, že nemají léky ani potřebnou lékařskou péči, kolik dětí nechodí do školy, protože tam nejsou

školy ani učitelé, a otázkou je také, proč v některých státech umírají nevinní lidé sužováni válkou.

Važme si zdraví a život, jaký máme. Buďme skromní a užívejme si toho, že žijeme v míru, že děti se mohou smát a radovat ve školkách i školách, že mládež může studovat a my všichni pracovat a cestovat. Buďme pokorní ke všem a ke všemu. Odpouštějme si navzájem drobné i větší lidské chyby. Nebuďme nesnášenliví, sobečtí a závistiví a držme se toho, že „třísku v oku jiného vidíš, ale trám v oku svém ne". Nezapomínejme na ty, kteří položili život za mír, a buďme jim vděčni. Tyto vlastnosti předávejme všem dalším generacím.

Výpis z usnesení ze 7. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 17. 12. 2019

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE

Z7/19/2 program jednání:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Plnění rozpočtu k 30. 11. 2019
6. Návrh investičních záměrů na rok 2020, rozpočtu města na rok 2020 a střednědobého výhledu na období 2021 a 2022
7. Obecně závazné vyhlášky
   a) Zrušení OZV č. 3/2016 o místních poplatcích
   b) OZV č. 1/2019 o místním poplatku z pobytu
   c) OZV č. 2/2019 o místním poplatku ze psů
   d) OZV č. 3/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství
8. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol na zajištění volnočasových aktivit dětí, mládeže, tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2020 a schválení smlouvy o poskytnutí této podpory
9. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol na zajištění volnočasových aktivit dospělých osob v oblasti tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2020 a schválení smlouvy o poskytnutí této podpory
10. Žádost TJ Sokol Lanžhot o poskytnutí veřejné finanční podpory na osvětlení tenisových kurtů
11. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace FKM Podluží v roce 2020 na činnost v oblasti volnočasových a sportovních aktivit dětí a mládeže a schválení smlouvy o poskytnutí této podpory

12. Převod nemovitostí – koupě pozemků parc. č. PK 574/1, PK 1656, PK 1745 a PK 2808/2
13. Materiál A. Hostiny k návrhu vyhlášení NPR
14. Diskuse
15. Závěr

Z7/19/3 **SCHVALUJE** ověřovatele zápisu MgA. Ondřeje Chalupského a Ing. Františka Tučka a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z7/19/5 **BERE NA VĚDOMÍ** plnění rozpočtu města Lanžhot k 30. 11. 2019

Z7/19/6a) **SCHVALUJE** investiční záměry města Lanžhot na rok 2020 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 7 programu)

Z7/19/6b) **SCHVALUJE** rozpočet města Lanžhot na rok 2020 (příloha č. 2 materiálu k bodu č. 7 programu)

Z7/19/6c) **SCHVALUJE** střednědobý výhled města Lanžhot na období 2021-2022 (příloha č. 3 materiálu k bodu č. 7 programu)

Z7/19/7a) **RUŠÍ** Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2016 – o místních poplatcích

Z7/19/7b) **SCHVALUJE** Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2019 o místním poplatku z pobytu

Z7/19/7c) **SCHVALUJE** Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2019 o místním poplatku ze psů

Z7/19/7d) **SCHVALUJE** Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství

Z7/19/8 **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí a mládeže ve městě Lanžhot na rok 2020 ve výši 1.485.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/13/2019 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 8 programu)

Z7/19/9 **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dospělých osob ve městě Lanžhot na rok 2020

ve výši 1.714.900 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/12/2019 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10 973 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 9 programu)

Z7/19/10 **NESCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace ve výši 147.713 Kč Tělovýchovné jednotě Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, na osvětlení tenisových kurtů (areál Sokolské)

Z7/19/11 **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na činnost pro rok 2020 v oblasti volnočasových a sportovních aktivit dětí a mládeže, a na projekt Škola a školka v pohybu v Lanžhotě ve výši 180.000 Kč a uzavření Smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/14/2019 s Fotbalovým klubem mládeže Podluží, z. s., Kostice 724, 691 52 Kostice (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 11 programu)

Z7/19/12 **SCHVALUJE** koupi pozemků v katastrálním území Lanžhot, obci Lanžhot, zapsaných na LV 793, a to pozemek parc. č. PK 574/1 o výměře 4086 m^2, PK 1656 o výměře 2165 m^2, PK 1745 o výměře 6091 m^2 a PK 2808/2 o výměře 2909 m^2, za cenu v místě a čase obvyklou 23 Kč/m^2, od xxx

Z7/19/13 **SCHVALUJE** námitky k návrhu vyhlášení Národní přírodní rezervace „Lanžhotské pralesy“ a návrhu plánu péče o tuto rezervaci na období 2019 až 2028 č. j. MŽP/2019/620/1272 ze dne 21. 10. 2019

Výpis z usnesení z 8. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 4. 2. 2020

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

Z8/20/2 **SCHVALUJE** program jednání

Z8/20/3 **SCHVALUJE** ověřovatele zápisu MgA. Ondřeje Chalupského a Ing. Františka Tučka a zapisovatelku Ing. Annu Strakovou

Z8/20/4 **SCHVALUJE** investiční záměr a zpracování projektu „Revitalizace vodních ekosystémů pod Lanžhotem“, který navazuje na původní projekt „Protipovodňová ochrana města Lanžhot“ z roku 2007 a rozpracovává jej do podoby komplexního řešení z pohledu ochrany přírody a krajiny s výraznými prvky protipovodňové ochrany

Společenská kroníka

Narozené děti

Samara Kateřina Jahodová
Jakub Rybár
Julie Ella Turányiová
Jakub Lenkovič
Peter Schramm
Nella Schromová
Matteo Peška
Štěpánka Uhrová
Izabella Ciprysová
Vojtěch Mutl
Adéla Žaloudková
Klaudie Ciprysová

Úmrtí

Helena Paulíková	**83 let**
Anna Hladíková	**82 let**
Anna Mlýnková	**73 let**
Anna Gálová	**93 let**
Anna Balgová	**86 let**
Marie Tučková	**80 let**
Marie Maděřičová	**92 let**
Jan Bartoš	**93 let**
Pavel Straka	**57 let**
Marek Trčka	**40 let**
Jaroslav Šulák	**79 let**
Miroslav Petrla	**75 let**
Eva Hlaváčová	**68 let**
Ladislav Šarközy	**44 let**
Božena Kyclová	**80 let**
Ladislav Ondryska	**94 let**

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje. Za pochopení děkuji.

Statistika obyvatel za rok 2019

Stav k 1. 1. 2019	**3 708**
Narození	27 (13 děvčat, 14 chlapců)
Úmrtí	47 (23 žen, 24 mužů)
Přihlášení	56
Odhlášení	65
Stav k 31. 12. 2019	**3 679**

Za rok 2019 v Lanžhotě

Dětí na vítání - 31 (některé z 2018)
Svatby - 15 (2 kostel, 3 obřad. síň, 5 U Bartošů, 2 u Kyjovky, 1 Ostředek, 1 v lese, 1 doma)
Pohřby - 38 (22 obřadní síň, 16 kostel)

Kulturní akce 2020

Vzhledem k vyhlášení nouzového stavu v době vydání tohoto čísla není zřejmé, zda se tyto naplánované akce uskuteční. Některé budou muset být zrušeny u jiných možná dojde k posunutí termínu.

10. 5.	**Den matek**
23. 5.	**Muzeum a tradice + jarmark**
24. 5.	**Strong Race**
31. 5.	**Svatodušní zpívání - přehlídka sborů**
20. 6.	**Moravský psí den**
26. 6.	**VUS Ondráš**
27. 6.	**Literární procházka**
5. 7.	**Hasičské závody**
10. 7.	**Lanžhot Na Fest**
11. 7.	**Krojový výlet**
14. - 16. 7.	**Letní kino**
15. 8.	**Den koní**
22. 8.	**Zahrávání hodů**
16. 9.	**Hody v MŠ**
18. 9.	**Předhodové zpívání**
19. - 22. 9.	**Hody**
26. 9. - 27. 9.	**Hodky**
listopad	**Hubertova jízda**
21. 11.	**Kateřinská zábava**
28. 11.	**Vánoční jarmark**
13. 12.	**Břeclavský komorní orchestr**
26. 12.	**Štěpánská zábava**
26. 12.	**Žehnání koní**
prosinec	**Zakončení roku 2020**

Město Lanžhot Vás srdečně zve na
LANŽHOT
NaFest!
TUBLATANKA
FIVE LIVE
U Stadionu 419, Lanžhot
AREÁL SOKOLSKÉ LANŽHOT
10. 7. 2020
START 18:00
AFTER PARTY DJ LEEMAC ··· 80's až MILLENIUM
CENA VSTUPENEK
350 Kč v předprodeji
450 Kč na místě
Vstupenky online
www.smsticket.cz
PŘEDPRODEJ
MěÚ Lanžhot
Knihovna Lanžhot
Bowling Tvrdonice
Popocatepetl Břeclav
LANZHOTNAFEST · WWW.LANZHOTNAFEST.CZ
Město Lanžhot
DIAMOND
creatyp.cz
REKLAMNÍ STUDIO
Fenix
2BRAND

Příliš mnoho kulturních akcí v Lanžhotě

Mgr. Jana Malá

Když se podíváme na přehled kulturních akcí tohoto roku (některé již máme zdárně za sebou a spousta nás jich ještě čeká), zjistíme, že se téměř každý týden koná v Lanžhotě nějaká kulturní akce. Není to na naše městečko již příliš „kultury“? A je ten seznam vůbec úplný?

V užším pojetí významu slova KULTURA bychom sem měli řadit pouze akce hudební, literární, umělecké, případně náboženské a filozofické.

V širším pojetí by sem patřilo vše, co je spjato s člověkem a jeho vývojem. Podle Johanna Wolfganga von Goetha by neměly chybět akce týkající se odívání a jídla, dějin a filozofie, umění a vědy, dětských her a přísloví, hospodářství a literatury, politiky a soukromí, ba i odstraňování škod vzniklých na veřejném majetku.

Podle užšího významu bychom museli ze seznamu vyškrtat všechny akce týkající se života a životního stylu - tedy akce rodinné, sportovní, folklórní, přednášky o cestování aj. Ale nad to seznam doplnit o mše v kostele a farní akce. Seznam by se tím podstatně zúžil a o nadbytku kulturních akcí v Lanžhotě by nemohla být řeč.

Čarodějnický slet, foto Martina Kužmová

Hody sobota, foto Filip Klimovič

V širším pojetí by byl náš seznam naprosto nedostačující. Chyběly by zde akce týkající se našeho stravování, například v restauraci Podlužan mají zvěřinové hody, restaurace na Šlajsi má pro veřejnost speciální Valentýnské menu a pizzerie Toscana pořádá Slavnosti minipivovarů. Dále bychom museli seznam rozšířit o aktivity všech spolků a sdružení v Lanžhotě. A že jich máme požehnaně. Fotbalisté, florbalisté a ostatní sportovci TJ Sokol pořádají v Lanžhotě pro svoje svěřence v jednom kuse nějaký turnaj. A vítáni jsou nejen rodiče a příbuzní dětí, ale všichni příznivci sportu.

Skautský oddíl Bantuové pořádá pro širokou veřejnost tradiční Slavnost světel a společně s mateřskou školou Podzimní slavnosti. Ale tím jejich podíl na vytváření kultury v Lanžhotě zdaleka nekončí. Patří sem taktéž sázení stromů, pořádání mezioddílového turnaje Fight, čištění řeky Kyjovky, tábory a výpravy pro děti aj. Výchova a vzdělávání dětí tvoří podstatnou část kultury každé obce. Tím pádem nesmíme opomenout všechny akce Masarykovy základní školy a Mateřské školy v Lanžhotě - Tříkrálový průvod, Vynášení Moreny,

Vynášení Moreny, foto Kateřina Paulíková

Dýňování, Atletické přebory, Blešák, Literární procházka, turnaj O pohár starosty města a mnoho a mnoho dalších.

Město Lanžhot se každoročně zapojuje do řady celorepublikových akcí – Ukliďme

Dýňování, foto Martina Moravcová

Česko, Betlémské světlo, Česko zpívá koledy aj. Najde se také spousta občanů, kteří se zapojují do různých zdravotnických či charitativních akcí. Jednou z nich je například Movember - měsíčním neholením svých fousů muži upozorňují na důležitost preventivních prohlídek.

Kdybychom seznam doplnili o všechny akce, které se v Lanžhotě konají nebo do kterých se naši občané zapojují a aspoň okrajově souvisí s kulturou, dostaneme nekonečný seznam. Je tedy možné, že je akcí nadbytek a bylo by lepší některé vypustit? Které?

- Papučák. První ples pořádali v roce 1980 košíkáři. V roce 1987 ho převzali hráči B mužstva. Po roční pauze je letos třetí ročník znovuobnovené akce, která si své zájemce našla vždy. A dobrá zábava je předem zaručena.
- Koncert rodáků a občanů Lanžhota ve Smuteční obřadní síni. O druhý ročník akce byl takový zájem, že se uspořádala rovnou dvě představení za sebou a přišlo více než 230 lidí.
- Májový jarmark. Loňská novinka mezi akcemi, která měla úspěch a pozitivní ohlas. A tak kulturní komise města chystá druhý ročník akce s doprovodným programem v muzeu. Díky spolupráci Zahrádkářského svazu z Lanžhota bude opět na náměstí košt vzorků vín od místních vinařů, na který se už všichni těší.
- A spolupráce napříč spolky a organizacemi Lanžhota se osvědčuje i na jiných akcích. Čarodějnický slet pořádá Mateřská škola Lanžhot již po několikáté ve spolupráci s Honebním společenstvím Lanžhot, skautským

oddílem Bantuové, SDH Lanžhot, Mysliveckým spolkem Lanžhot, Českým zahrádkářským svazem aj.

- Sportovní turnaje. Ty by mohly mít svoji samostatnou kategorii. Nejenže jich je napříč všemi oddíly nespočetně, ale mají i svou pevnou fanouškovskou základnu, kterou tvoří rodiny a příbuzní sportovců. A jejich význam je především ve zdokonalování hráčů a herní techniky.

Každá kulturní akce má svůj význam a přínos pro společnost. Takže jen tak dál. Jen ať ukazují soukromé podniky v Lanžhotě, že umí připravit nejen dobré jídlo a pití, ale i zábavu. Jen ať škola a školka prezentuje občanům, co s dětmi hezkého nacvičili, jakých dosáhli vědomostních úspěchů, co děti vyrobily, co se nového naučily, co zažily. Lanžhotská chasa ať pořádá tradiční krojové zábavy a chrání naše tradice zuby nehty. Sportovní oddíly ať prezentují, jakých úspěchů dosahují jejich svěřenci. Jen ať veřejnost ví, jaké knihy v Lanžhotě vznikly, jaké úspěchy slaví naši občané v zahraničí, jaké víno mají letos lanžhotští vinaři a tak dále a tak dále. A občas k nám do Lanžhota pozvěme nějakou známou osobnost nebo kapelu. Ať může například Miroslav Donutil bavit svět tím, že byl už áj v Lanžhotě.

Show Miroslava Donutila, foto Jana Malá

Protože kultura vytváří společnost.
Tak pojďme my společně tvořit kulturu.

Uklidme Česko, foto Dušan Paulík

PS: Ve snaze zalepit absenci divadelního spolku v Lanžhotě se skupinkou nadšenců nacvičujeme od loňského podzimu hru o strašidlech. Letos na podzim se můžete těšit na premiéru představení. My se už na Vás těšíme!

S pozdravem a přáním hezkých dnů
Jana Malá

Moravský psí den

Svátek pejskařů protáhne kožichy a naplní prázdné misky

Soutěž v psím skoku do výšky, první pomoc pro psy, umísťovací výstava svěřenců z útulků i zábava pro rodiny s dětmi. Druhý ročník Moravského psího dne, který se uskuteční 20. června v Lanžhotě, je svátkem pro všechny pejskaře spojeným s celodenním tematickým programem.

Na rase ani velikosti tentokrát nezáleží. Na Moravském psím dnu jsou vítány dogy, čivavy, voříšci, ale i veškeří milovníci psů, ať už čtyřnohého kamaráda mají, nebo ne. Na lanžhotském fotbalovém hřišti Šlajsa čeká návštěvníky den plný zábavy, sportovních výkonů i pomoci opuštěným psím duším. „Lidé se budou moci zapojit do soutěží, uvidí ukázky výcviku a poslechnou si našlapaný hudební program, který vyvrcholí koncertem skupiny Kamelot. Připravujeme také bohatou tombolu, jejíž výtěžek věnujeme útulkům," popisuje **Jakub Zajíček**, zakladatel zvířecí sociální sítě Animal Breath, která celou akci pořádá ve spolupráci s významnými partnery. „Pozvání na akci přijalo mnoho významných hostů, počínaje Mahulenou Bočanovou a Jakubem Kohákem, kteří budou celou akci moderovat," upozorňuje na atraktivní program Jakub Zajíček.

Skoky do nebe i zneškodnění zloděje

Na své si přijdou fanoušci psích sportů. Pod taktovkou teamu Hard Dog Race ČR, organizátora překážkového běhu člověka

se psem, si i začátečníci vyzkoušejí opičí dráhu. Ve dvoučlenných i rodinných týmech tak budou přeskakovat a podlézat překážky, překonávat pneumatiky nebo lovit „kořist" z vody.

Kromě překážkového běhu si pejsci zasoutěží také v prolézání tunelů či ve skoku do výšky v disciplíně s názvem Moravský skok do nebes. „V průběhu dne chystáme ukázky nejrůznějších psích sportů a aktivit, jako jsou Dog frisbee, Puller show, Dog dancing nebo policejní výcvik. Užitečná bude pro všechny pejskaře ukázka první pomoci pro psa, která naučí majitele, jak v případě potřeby zachránit svému parťákovi život," upozorňuje Jakub Zajíček.

Jak najít toho pravého psa?

Novinkou v programu je umísťovací výstava útulkových psů **Chcete nás?** spolku Dočasky.cz. Mnoho lidí tento koncept zná z brněnských Lužánek, kde se v předchozích letech sešly desítky psů z patnácti útulků a mnoho z nich díky této akci našlo domov. Nyní s sebou ve stejném duchu vezmou útulky do Lanžhota vybrané psy, se kterými se zájemci o adopci na místě seznámí a mohou o nich zjistit daleko více než z internetových inzerátů. „Velkou výhodou je, že k dispozici budou

pracovníci útulků, kteří své svěřence dobře znají. Se zájemci tak mohou podrobně probrat, který pes se k vybranému páníčkovi či rodině nejlépe hodí s ohledem na jeho povahu, potřeby a životní styl nových páníčků," vysvětluje **Ája Černá** ze spolku Dočasky.cz.

Na akci podle ní útulky berou jen takové psy, kterým převoz a podobně rušné prostředí nevadí. „To ale neznamená, že šanci na nový domov nedostanou také ostatní svěřenci útulků. Pokud si zájemce o psa nevybere mezi těmi přítomnými, může si projít i nástěnky s fotografiemi a popisky nepřítomných psů. Další informace k nim přidají pracovníci útulků a se zájemci vše rádi proberou a případně domluví návštěvu v útulku," doplňuje Ája Černá.

Skákací hrad i nabídka kroužků pro děti

Vítanými hosty jsou na akci rovněž děti. Speciálně pro ně bude přichystán rodinný sektor plný zábavy a atrakcí. Vyřádit se budou moci na skákacím hradu, při zorbingu nebo zábavné hře headis, u níž se místo pingpongové pálky používá vlastní hlava. Nejen pro holčičky budou připraveny rukodělné a výtvarné dílny se zvířecí tematikou. „Děti čeká také malování na obličej. Díky barevnému maskování se tak budou samy moci proměnit nejen v pejsky, ale i další zvířata a bytosti," dodává Luboš Kalouda, marketingový ředitel brněnské organizace Kroužky, která má rodinný sektor na starosti. Právě tady se děti také seznámí s možnostmi mimoškolních aktivit pro školy i jednotlivce a možná si vyberou ten pravý koníček.

Čipování zdarma a Facebook pro psy, kočky i křečky

Pořadatel akce Animal Breath je sociální síť pro zvířata, kde mohou majitelé svému mazlíčkovi vytvořit profil, sdílet jeho fotografie, čerpat informace i inspiraci a sdružovat se v tematických skupinách.

Kromě toho ale Animal Breath vydal aplikaci, která pomáhá s hledáním ztracených psů. Na loňském ročníku Morav-

ského psího dne měli majitelé možnost nechat své psy zdarma označit registračním čipem. Od letoška je čipování psů povinné, takže i letos mají majitelé štěňat možnost přivést své psy k očipování.

Tím ale aktivita Animal Breath nekončí. „Vydali jsme bezplatnou aplikaci, která umí prohledat všechny psí registry a najít v nich informaci o majiteli ztraceného psa, což bývá při identifikaci největší problém. Informace o majitelích jsou totiž často roztroušené v různých registrech a vyhledávání je složité, což aplikace řeší," vysvětluje **Filip Zajíček**. Jak s aplikací, tak se sociální sítí pod značkou Animal Breath se budou návštěvníci moci seznámit na informačních stáncích.

Kontakt
Anna Fajkusová
PR & Media Manager

LESENSKY.CZ s.r.o
mobil: +420 608 988 640
e-mail: fajkusova@lesensky.cz
www.lesensky.cz|Facebook|Linkedin

Umíme udržet pořádek?

správce hřbitova - Hana Tučková ml.

Je nepochybně známo, že máme pěknou, upravenou obec. Všude silnice, chodníky, parky, sportoviště, krásnou školu a také smuteční obřadní síň a u ní hřbitov. Okolí síně je krásně upravené a udržované. Na přání občanů zde byly osazeny lavičky. Jenže chyba. Kde se objeví lavička, tam je neustále nepořádek. Nejinak je tomu i zde, pod hřbitovem. Lavičky neslouží jen pro odpočinek, ale i pro dýchánky těch, kteří zde konzumují různé tekutiny, jídlo a taky kouří. Toto odvozuji z odpadků (pet láhve, nápojové plechovky, krabice od jídla, nedopalky od cigaret), které pravidelně uklízím před smuteční síní.

Ale nejenom to, ale velkým neduhem je ukládání odpadů na hřbitově. Celá léta jsme byli zvyklí, že odpad se odnášel do velkého kontejneru umístěného v dolní části hřbitova. Nikoho nenapadlo, že by tomu mohlo být jinak. Poté, co byly u hlavní brány umístěny koše na odpad, je tomu jinak. **Zdůrazňuji, že tyto koše jsou pouze na kelímky od vypálených svíček.**

Denně (někdy i třikrát za den) z těchto košů vynáším plné pytle odpadu všeho druhu. Je to veškerý odpad z hrobů a v této době hlavně dušičková a vánoční výzdoba.

U košů je i upozornění, že jsou určeny na zmíněné kelímky, ale lidé si toho nevšimnou nebo neumí číst? A když jsou koše plné, tak odpad položí na zem u hlavní brány s tím, že to někdo odnese tam, kam patří. Vrcholem je i to, že někdo má plný pytlík kelímků od svíček a tento přiváže na zmíněný koš. Proč, když toho má tolik, kelímky nezanese dolů do kontejneru. Pokud je v prostoru hřbitova spadlá větev ze stromu, ihned o tom ví vedení obce, ale tento velký neduh nikomu nevadí. Zamysleme se všichni sami nad sebou a snažme se udržovat pořádek i na tomto veřejném posvátném místě. Vždyť hřbitov se také vylepšuje a to nejenom dlážděním chodníků, ale k modernizaci přispěla i nová márnice s veřejným záchodem, který je denně otevřen po celý den. Teče zde i teplá voda pro možnost umývání rukou. Byl opraven hlavní kříž, který teď září, byly osazeny krásné vstupní brány. V případě pohřbu navštíví hřbitov mnoho cizích lidí, proto se snažme jim dokázat, že si umíme v rámci možností toho všeho vážit a umíme to udržovat.

Zápis do 1. třídy a odklad školní docházky

Mgr. Jana Malá

Vzdělávání je většinou spojováno se školou. Říká se, že dítě odchodem ze školky opouští období hraní a vstupem do školy přechází do doby učení. Ale vzdělávání přece začíná okamžikem narození dítěte - v roce nula. Malé dítě ihned po narození je schopné rozvíjet svoji motoriku a objevovat svět kolem sebe. A období her a zábavy? Právo si hrát je dokonce zakotveno v Úmluvě o právech dítěte, která byla přijata Valným shromážděním OSN v roce 1989. Prosím, akceptujme období hraní u dětí alespoň do doby jejich zletilosti.

Nástup do školy je bezesporu důležitý moment v životě každého dítěte. Tento okamžik má obrovský význam pro jeho okolí a zejména rodiče. Ne vždy je dítě zralé pro vstup do školy. K zápisům na základní školu v ČR chodí během měsíce dubna rodiče s dětmi narozenými od 1. září do 31. srpna. Pokud ale dítě není

tělesně či duševně přiměřeně vyspělé, a požádá-li o to rodič, může ředitel školy odložit začátek povinné školní docházky o jeden rok. K žádosti musí být přiloženo posouzení školní zralosti příslušného školského poradenského zařízení a odborného lékaře či klinického psychologa.

Školní zralost je souborný název pro připravenost různých duševních funkcí a dovedností, umožňující dítěti s úspěchem si osvojovat školní vědomosti a dovednosti

v 1. třídě. Hodnotí se různé aspekty **školní zralost**i a školní připravenosti dítěte.

1. **Fyzická zralost**. Posuzuje se tělesná vyspělost dítěte, míra nemocnosti, tělesná konstituce (váha a výška).
2. **Motorická obratnost.** Do této oblasti patří celková tělesná obratnost – hrubá a jemná motorika.
3. **Řeč.** Srozumitelná výslovnost a dostatečně rozvinutá slovní zásoba.
4. **Pozornost a pracovní návyky**. Zda vydrží pracovat 10-15 minut zcela samostatně, zůstat u úkolu a dokončit ho, i když ho příliš nebaví.
5. **Rozumové předpoklady.** Hodnotí se vědomosti, znalosti, intelektové schopnosti, zraková a sluchová percepce, hmatové vnímání.
6. **Emoční zralost, sociální zralost, sebeobsluha, samostatnost.** Dítě je schopno odloučit se od rodičů, pracovat samostatně, začlenit se do kolektivu, samo se obléknout a obout, zvládne základní osobní hygienu, navazuje kontakty s vrstevníky, rozdělí se a zvládá základní pravidla slušného chování.

Většina dětí se do školy těší, i když jsou samozřejmě i výjimky. Vztah ke škole a motivace dítěte se výraznou měrou tvoří právě v předškolním roce v mateřské škole a jsou ovlivněny výchovou a rodinným prostředím. **Šestileté dítě se vyvíjí velmi rychle, co nezvládne v době zápisu do školy, může zvládnout již dva měsíce na to.** Záleží především na rodičích, kolik času věnují svému dítěti – hře, povídání si s ním, společným aktivitám, ale také seznámení se školou a školními povinnostmi. Děti jsou přirozeně zvídavé, mají tendenci se učit a poznávat svět i nové věci kolem sebe. Do školy si pak přinášejí nejen své vrozené schopnosti, ale i to, co do nich rodiče vložili.

V současné době převládá trend dávat dětem odklad školní docházky z důvodů, které nejsou zcela relevantní a rodiče se vlastně jen rozhodnou, že svému dítěti „prodlouží dětství" nebo jen chtějí počkat, až bude starší, a tedy schopnější zvládnout nároky základní školy. Ve společnosti panuje představa, že tímto přístupem vlastně nelze nic pokazit. **Odborníci se však shodují na tom, že pokud dítě nenastoupí do školy,** když je připravené, zralé a motivované**,** tak ztrácí zájem o školu a učení. Tento fakt může mít za následek, že nadšení pro školu se za rok znovu nedo-

staví a u dětí vznikne demotivace a nechuť k učení.

Dle údajů Českého statistického úřadu (ČSÚ) stále přibývá dětí, které nastupují do základní školy po odkladu povinné školní docházky, tedy dětí starších 7 let. V České republice se jedná téměř o čtvrtinu prvňáků. Mezi dětmi, které mají odklad, výrazně převládají chlapci.

Podíl prvňáků starších 7 let nastupujících po odkladu povinné školní docházky byl:
- ve školním roce 2014/2015 - 19,3 %
- ve školním roce 2017/2018 - 22 %
- ve školním roce 2018/2019 - 23 %

Experti dlouhodobě upozorňují, že je v ČR zbytečně moc dětí, které do školy nastupují až v sedmi letech. Odklad by přitom měl být jen výjimečným opatřením, které by se mohlo týkat dvou procent dětí. Ministerstvo školství si snížení počtu odkladů slibovalo od některých opatření, která prosadilo v minulých letech. Ke zlepšení připravenosti dětí na školní docházku mělo přispět například zavedení povinného posledního roku předškolního vzdělávání nebo posunutí zápisů do prvních tříd z období v lednu a únoru na duben.

A jak je na tom se zápisem do 1. ročníku Masarykova základní škola v Lanžhotě?
- *školní rok 2017/2018: přišlo celkem 44 dětí, 6 dětí obdrželo rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky o jeden rok. Do 1. ročníku nastoupilo 38 žáků.*
- *školní rok 2018/2019: přišlo celkem 38 dětí, 2 děti obdržely rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky o jeden rok. Do 1. ročníku nastoupilo 36 žáků, z toho 2 do speciální třídy.*
- *školní rok 2019/2020: přišlo celkem 36 dětí, bylo vydáno 10 rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky o jeden rok. Celkem nastoupilo do 1. ročníku 26 žáků.*
- *Zápis do 1. ročníku pro školní rok 2020/2021 proběhne během měsíce dubna (tedy po uzávěrce zpravodaje). K zápisu by se mělo dostavit 49 dětí, předpokládá se 10 rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky o jeden rok. Celkem by tak nastoupilo do 1. ročníku 39 žáků.*

Podíl prvňáčků starších 7 let nastupujících po odkladu povinné školní docházky:
- pro školní rok 2018/2019 – **17,6 %**
- pro školní rok 2019/2020 – **8 %**
- pro školní rok 2020/2021 – **25,6 %** (za předpokladu, že nastoupí do 1. ročníku 39 dětí).

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy má na svých webových stránkách dokument - Strategie vzdělávací politiky 2020. Strategie vzdělávání je klíčovým dokumentem a zároveň podmínkou pro čerpání prostředků z Evropské unie. Dokument obsahuje několik klíčových priorit. Jednou z nich je také: **snížit počet odkladů školní docházky**, resp. je povolovat pouze ve výjimečných případech a **provázat je se systémem přípravných tříd**.

Jedná se tedy o téma, o kterém v budoucnu ještě uslyšíme.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Farnost v roce 2019

Jaroslava Bartošová

Tříkrálová sbírka

Tak jako každý rok i ten loňský začal Tříkrálovou sbírkou. Ta se v loňském roce konala v sobotu 5. ledna. Začátek mší svatou a požehnáním, následně se koledníci rozešli do ulic Lanžhota. Výtěžek byl 113 844 Kč. V letošním roce se u nás konala Tříkrálová sbírka v sobotu 4. ledna a vybráno bylo 113 511 Kč. Velké poděkování patří všem dárcům a také koledníkům, kteří každoročně při jakémkoliv počasí neváhají překonat své pohodlí a jdou ochotně do ulic s pokladničkami.

Tříkrálová sbírka, foto Kateřina Paulíková

Oprava varhan

Přes velké problémy, které provázely opravu varhan, byla oprava dokončena a 3. března se uskutečnilo žehnání, na které přijel biskup Pavel Konzbul a následně odpoledne proběhl varhanní koncert Petra Kolaře. Mši svatou doprovodil brněnský katedrální sbor MAGNIFICAT pod vedením Petra Kolaře. Celkové náklady na opravu činily 650 000 Kč.

Kostelní sbírky

Je dlouhodobým zvykem, že jedna sbírka v měsíci je na potřeby farnosti. Po opravě varhan byla jako prioritní stanovena nová fasáda kostela. Je to ovšem finančně hodně náročné, takže bude třeba nejdříve naspořit, než se bude moci realizovat. Zároveň s fasádou je třeba opravit schody a nájezdy pro vozíčkáře a kočárky.

Naše farnost se připojila k projektu **Mary's Meals**. Je možné přispívat do pokladničky, která je k dispozici na bočním oltáři, nebo samostatně přímo na účet. Otec Pavel

čtvrtletně odevzdává peníze přímo na pobočce v Brně.

Kostelní sbírka koncem března se rozdělila na polovinu pro farnost a polovinu na sbírku pro rodinu policisty z Moravské Nové Vsi s pěti dětmi, kterým zemřela maminka.

Žehnání sochy sv. Jana Nepomuckého, foto Jiří Kubík st.

Poutě

12. dubna se uskutečnila pouť do **Šaštína**. Někteří zdatní farníci šli pěšky, většina pak autobusem. Připojili jsme se k pobožnostem v basilice - růženec, křížová cesta, mše svatá. Odváželi jsme si moc pěkný zážitek.

11. května jsme putovali do **Hlubokých Mašůvek**, kde byl duchovní program. Pokračovali jsme do **Znojma**, kde nás po obědě očekával děkan Jindřich Bartoš, který nás seznámil s historií chrámu svatého Mikuláše. Dále jsme navštívili kostel sv. Jana Křtitele a bývalý kapucínský klášter. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na prohlídce vodního mlýna ve Slupi.

Každoročně se pořádá také pouť do **Mikulčic** na svátek Cyrila a Metoděje. Jelikož byl malý zájem o cestu autobusem, zájemci se dopravili samostatně auty.

Poslední farní pravidelná pouť je na **Svatý Hostýn**, letos to bylo v sobotu 12. 10. S pomocí okolních farností se autobus zaplnil.

V neděli 19. května se uskutečnilo **procesí k opravené soše sv. Jana Nepomuckého**, která je u polní cesty ve směru na Břeclav. Duchovní otec sochu požehnal, zazněly modlitby i písně. Pěkný zážitek neovlivnil ani mírný deštík, který se spustil.

První svaté přijímání bylo loni v neděli 2. června. Pána Ježíše poprvé přijalo 13 dětí z farnosti.

Svátek Božího Těla jsme oslavili v neděli 23. června jednou mší svatou v kostele, po které šel průvod ke třem oltářům v ulicích Lanžhota. Přes nepřízeň počasí, kdy ještě během mše svaté se nevědělo, jestli se průvod uskuteční, díky Boží milosti průvod byl a bez dešťové přeháňky.

Farní den byl loni v neděli 30. června. Zahájení bylo v kostele, kam byla pozvána zástupkyně organizace Mary's Meals. V přednášce a prezentaci seznámila s organizací, která zajišťuje dětem stravování v nejchudších zemích světa s cílem přivést děti do školy. Po skončení přednášky se program přesunul na farní dvůr, kde už čekalo občerstvení a také cimbálová muzika Guráš. Děti ze scholičky předvedly divadelní scénku z pohádky Anděl Páně. Malí

účastníci si užili skákací hrad, tvorbu různých výrobků z přírodních materiálů a nejrůznější hry.

V červenci byl farní tábor v Březanech. Nesl se v duchu středověku a děti si ho určitě velmi užily. Podrobně jsme o táboře, farním dnu i poutním zájezdu informovali ve zpravodaji č. 3.

V létě byl dokončen **přístavek ve dvoře fary** - podhledy a výmalba.

Farní den, foto Gabriela Uhrová

V neděli 6. října se uskutečnilo **sčítání účastníků mší** sv. V našem kostele bylo při nedělních bohoslužbách celkem 283 věřících. Průměrný věk zúčastněných je 55 roků, výdělečně činných 83, což je 29 %, nevýdělečně činných 199 – 71 %. Žen se zúčastnilo 195 – 69 %, mužů 87 – 31 %. Nedělní sbírka činila celkem 6 843 Kč, což je průměr na osobu 24 Kč.

Misijní neděle byla v loňském roce 20. 10. Farnice napekly cukroví, a to se po obou mších prodávalo za dobrovolný příspěvek. Ten se pak i s kostelní sbírkou odeslal na misie, celkem to bylo 20 300 Kč.

Advent

Na zahájení adventní doby byly v kostele požehnány adventní věnce. Otec Pavel nachystal hru pro děti i dospělé - plnění úkolů.

8. 12. 2019 přišel za dětmi do kostela sv. **Mikuláš** a přinesl dětem balíčky se sladkostmi.

V neděli **22. 12.** byla při obou mších udílena **svátost nemocných** a ten den k nám také připutovalo betlémské světlo, které si mohli farníci odnést domů.

Na **Štědrý den** byly opět dvě mše svaté. V 15 hodin pro děti a „půlnoční" ve 22 hodin.

Na svátek **sv. Štěpána** proběhlo tradiční žehnání koní na náměstí a v sobotu 28. 12. **žehnání vína** v sále městského úřadu.

Těsně před Vánocemi zemřel náhle farář z Velkých Bílovic P. Libor Salčák. Toto úmrtí zasáhlo také naši farnost. Náš duchovní otec Pavel Römer byl ustanoven na půl roku administrátorem Velkých Bílovic. Materiální administraci farnosti Lanžhot i nadále vykonává. Jako farář u nás nyní slouží duchovní otec Robert Prodělal z Tvrdonic. V týdnu jsou pouze dvě mše svaté, v úterý a ve čtvrtek v 18 hod., v neděli se čas mší posunul na 7.30 a 9 hodin.

Statistika

V roce 2019 bylo ve farnosti pokřtěno **9** dětí, **48** dětí navštěvovalo výuku náboženství, svátost manželství uzavřely **2** páry, církevní pohřeb mělo **26** zemřelých.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Vánoce plné zážitků

Zuzana Lukešová

foto Martina Čapková

Vánoce patří k nejkrásnějším svátkům v roce a největší kouzlo mají právě pro děti. S očima doširoka otevřenýma pozorují a nasávají vánoční atmosféru plnými doušky. Vychutnávají si ony radostné chvíle plné očekávání. Paní učitelky z mateřské školy v tomto období připravují pro děti bohatý program plný překvapení. A jak jsme tedy ve školce prožili předvánoční a vánoční čas? Hned po první adventní neděli proběhla společná akce s rodiči - rozsvěcování vánočního stromu, zároveň byl uspořádán jarmark výrobků s vánoční tématikou: ozdoby na stromeček, svícny a různé vánoční dekorace. Nechyběla ani, již tradiční, ochutnávka cukroví napečeného rodiči a zaměstnanci školky i lahodný horký čaj na zahřátí. Děti zazpívaly vánoční písně, koledy a zarecitovaly básničky, které se společně naučily. Na závěr je čekal první okamžik překvapení, rozsvícení školičkového vánočního stromu. V dětských očích tak prvně zaplály plamínky úžasu a od této chvíle děti zažívaly jedno kouzlo Vánoc za druhým. Následovala návštěva Mikuláše, který k nám přišel 5. prosince s bohatou nadílkou. A protože máme jen samé hodné děti, tak nebylo potřeba ani účasti čerta, zato na nebeských andílcích jsme mohli oči nechat. Vánoční program běžel v plném proudu a každý týden byl nabitý spoustou zážitků. Děti vyráběly vánoční výzdoby, poslouchaly a zpívaly koledy, zdobily své třídní stromečky, tvořily přáníčka. Pekli jsme cukroví a povídali jsme si o tom „Jak to bylo, když se Ježíšek narodil?“ Vánoční písně ale nezazněly pouze v prostorách mateřské školy. Svým zpěvem děti potěšily i obyvatele města na vánočním jarmarku na náměstí a také v průběhu koledování v ob-

chodech, na úřadech a ostatních místech města Lanžhot. Jedním z největších překvapení uplynulých Vánoc byl pro všechny děti „výlet do Parkáčku“ v Břeclavi. Nejen, že zažily jízdu autobusem, ale čekal je také doprovodný animační program plný her a zábavy. Vrcholem vánočního období se stal, jako už každoročně, „Ježíšek ve školce“ s nadílkou hraček: her, stavebnic, panenek, autíček, knih… Zkrátka všeho, co si jen dětská duše může přát. To bylo radosti! A tak jsme si i v roce 2019 užili neopakovatelné Vánoce.

foto Alena Osičková

Tříkrálový průvod

Zuzana Lukešová

Příchod nového roku 2020 děti z mateřské školy přivítaly slavnostním tříkrálovým průvodem, který se konal 7. ledna. V dopoledních hodinách vyrazil průvod všech dětí provázených učitelkami i rodiči, vedený „třemi králi“ z řad předškoláků, na cestu do místního kostela. Zde je čekalo zastavení u betléma s vyprávěním biblického příběhu a symbolickým předáním darů pro Ježíška, kterému děti

foto Kateřina Paulíková

zazpívaly a každý mohl dát „svou korunku“ andělíčkovi. Po návštěvě kostela následovalo společné focení na náměstí a návrat do školky, kde jsme si ještě dlouho sdělovali zážitky z tohoto nevšedního odpoledne.

Z bruslí do plavek

Martina Kužmová

I v letošním školním roce jsme nabídli dětem z MŠ možnost účastnit se bruslařského i plaveckého kurzu. Bruslařský kurz, který začal v listopadu, bude v březnu končit a můžu říci, že po pěti lekcích jde u dětí vidět obrovský pokrok a za jejich úsilí, je jim odměnou pohodovější, plynulejší, jistější pohyb na ledu se značně menším množstvím pádů a karambolů.

Plavecký kurz je již plně obsazen a děti už se nemůžou dočkat na první lekci, která bude v měsíci dubnu. S velkým zájmem o kurz plně obsadíme celý autobus. Na kurzu se děti seznámí se základními plaveckými dovednostmi. Moc se těšíme a plaváčkům zdar.

Školka v pohybu

Michaela Gajdošová

Naše mateřská škola se již druhým rokem zapojila do programu „Školka v pohybu“. Od září se předškoláci každý čtvrtek těší do tělocvičny základní školy, kde jim kvalifikovaní trenéři připravují různá stanoviště na rozvoj pohybových schopností a dovedností. Každý týden jsou tyto aktivity jiné, a tak nikdy děti neví, co na ně bude čekat. Zdokonalují se v házení, chytání, běhání, přeskakování, ale hlavně dodržování pravidel hry a spolupráci v kolektivu. Vše je rozvíjeno formou her, nakonec se rozloučí hlasitým pozdravem a děti odcházejí příjemně unavené a nadšené.

Kašparneval

Petra Steinerová

Tak jako v předchozích letech, i letos pořádalo město Lanžhot ve spolupráci s MŠ karneval, na který se děti moc těšily.

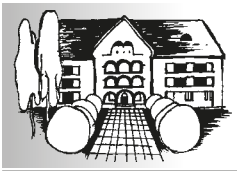
Po celou dobu programu nás bavil principál Kuba a jeho pomocnice Marťa z umělecké agentury KAŠPAŘI. Dvojice umělců měla pro děti připravenu spoustu her a zajímavý program s malými míčky, bublinami, nafukovacími balonky a nechyběl ani pravý rytířský turnaj. V sále jsme tak mohli obdivovat nejednu princeznu, rytíře, kovboje a spidermany, ale i dešťový mrak, sluníčko a další nápadité masky, které se mohly během programu nechat na památku vyfotit v připraveném fotokoutku.

Na závěr principál Kuba dětem vyráběl z nafukovacích balonků pejsky, meče, kytky či koníky, které si děti s radostí odnesly domů.

foto Alena Osičková

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školy

tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

Masarykova základní škola Lanžhot | Knihovnička Mzš Lanžhot | Klubko News

Výlet do planetária

Aneta Bartošová, 9.A

Ve čtvrtek 16. 1. 2020 školní družina vyrazila na výlet do hvězdárny a planetária v Brně. Už před samotnou budovou planetária si mohly děti na pozorovací terase prohlédnout modely planet naší sluneční soustavy a pomocí dalekohledů si přiblížit oblohu. Ve vstupní hale je uvítal průvodce, který je zavedl do sálu digitária, v němž se dětem na stropě promítal věrný model celého vesmíru. Zatímco se děti s úžasem dívaly nad sebe, zároveň poslouchaly vyprávění o vzniku vesmíru, naší galaxie, planet a souhvězdí, ke kterým se váže plno starých bájí. Po skončení promítání si děti daly malou svačinku, koupily si suvenýry a nakonec odjížděly s hlavou plnou nových informací spokojeně domů.

Brána k druhým

Radek Topolanský, 8.A

Již podruhé se lanžhotský skautský oddíl zúčastnil akce Brána k druhým. Jedná se o celostátní soutěž vyhodnocující neziskové organizace na základě počtu a smyslu jejich akcí pro veřejnost. V roce 2019 se účastnilo nejvíce skupin za osm let její existence – rekordních 79 týmů. Vyhodnocení proběhlo v pátek 17. 1. 2020, kdy se v prostorách Národního technického muzea v Praze sešli zástupci soutěžících skupin a představili své projekty. O vítězích rozhodovala sedmičlenná porota, složená ze zástupců MŠMT. Rozhodování měli porotci zajisté těžké, je nesnadné určit, která akce je hodnotnější. Na vyhlášení byli proto přizváni i neumístně-

ní, kteří také své zajímavé nápady a akce odprezentovali. Na výherním žebříčku za kategorii do osmnácti let se umístili Rodoklub Karlovy Vary, Slabikář pro každého – ZŠ Lubina, Spolek neslyšících z Plzně, YMCA Plzeň, Pionýr Zborovice, Ekotým ze Zbirohu, 5. oddíl Junáka Pomněnky z Prahy a Včelojedi z Vlašimi a na krásném čtvrtém místě náš skautský oddíl Bantuové. Na prezentaci našich akcí jsme hovořili například o Slavnosti světel nebo čištění Kyjovky a já jsem přidal pár slov k akci, kde skautský oddíl stává čestnou stráž u hrobů válečných hrdinů na jejich poctu. Symbolicky jsme od poroty dostali náhrdelníky s drobnými klíčky a mnoho dalších skvělých cen. Diplom nám osobně s gratulací předal předseda strany STAN Jan Farský. Dále bylo možné popovídat si s pohotovým a vtipným hercem Petrem Vackem.

Lyžařský výcvikový kurz 2020

Michael Andreas Hůrský, 7.A

S výpravou jsme absolvovali tříhodinovou cestu do Kunčic v pohoří Hrubý Jeseník, po příjezdu a únavném nošení zavazadel jsme se konečně ocitli v pěkné chatě U Profesora. Druhý den pobytu nám bohužel pršelo, ale měli jsme skvělý náhradní program - koupání v bazénu a hraní deskových her. Třetí den jsme si poprvé nasadili lyže a snowboardy a šli jsme trénovat úplné základy, hodně jsme se při tom nasmáli, hlavně díky vtipným pádům. Další den jsme šli poprvé na umělým sněhem pokrytý svah, samozřejmě, že zatím jen do lyžařské školy, kde jsme sjeli malý kopeček. Příští den šla skupinka odvážných lyžařů poprvé na pomu a sjeli celý svah. V dalších dnech odvážlivci sjížděli svah lépe než předtím, ale druhá skupinka si musela potrénovat lyžařské základy, aby všichni byli připraveni na

pravý svah. Předposlední den už skupinka odvážlivců i začátečníků sjížděla svah bez problémů, což učitele velice potěšilo. Bavili nás večerní programy, které jsme si sami připravovali. Poslední den jsme vstávali dříve než obvykle, abychom si stihli sbalit všechna zavazadla. Před chatou jsme na závěr udělali velkou společnou fotku a už jsme jeli zpět do Lanžhota.

Výlet do Brna

Vojtěch Kos, 8.A

12. 2. jeli osmáci na výlet do Moravského zemského muzea a na laser game. Moravské zemské muzeum je druhá nejrozsáhlejší a druhá nejstarší muzejní instituce v Česku a zároveň největší a nejstarší muzeum na Moravě. Muzeum je rozmístěno v několika budovách a má tři oddělení: historické, přírodovědné a uměnovědné. Nejvýznamnější jsou sbírky a expozice pravěké archeologie a antropologie. Nejdříve jsme šli do muzea, kde nás čekala expozice 20 let ČR (1930-89). Začali jsme debatou o tom, co se stalo historicky významného v tomto období, jako například Mnichovská dohoda, atentát na Heydricha atd. Také jsme se bavili o nástupu ko-

munismu. Na závěr prohlídky muzea nás čekala menší aktivita, kde jsme hádali významné osobnosti. Prohlídka muzea byla dlouhá cca 1,5 hodiny.

Po návštěvě muzea jsme se vydali na laser game, která byla podle mého názoru nejlepší, jednalo se o střílení (něco jako ve Star Wars), kde jsme se rozdělili na týmy a bojovali proti sobě v jedné aréně po dobu 10 minut. Každý si zahrál celkem třikrát, jednou v taktické aréně, která je větší a má lepší zbraně a zaměřování, a pak v akční aréně. Po laser game jsme se vydali nakupovat do Vaňkovky. Zde se nejvíce lidí stavilo v KFC. Po odchodu z Vaňkovky jsme nastoupili na vlak a jeli domů. Opravdu doporučuji muzeum i laser game, kde se opravdu zabavíte i s rodinou.

Školní ples

Romana Petrlová, Aneta Bartošová, 9.A

Už od začátku školního roku se nemluvilo o ničem jiném než o reprezentačním plese naší školy. Všichni se na něj už od září těšili, ale nejprve byla potřeba sehnat někoho, kdo by ho vůbec zvládl celý naplánovat a zorganizovat. Nakonec se k přípravám a zařizování přihlásila paní učitelka Štáhlová a s pomocí dalších učitelů a našich rodičů začaly probíhat nekončící přípravy na ten kouzelný únorový večer. Od října jsme se všichni tanečníci začali pod dohledem paní učitelky Líbalové scházet ve společenském sále městského úřadu, kde nám taneční mistr z Mikulova, pan Kosmák, postupně vytvářel celou polonézu k zahajujícímu předtančení plesu. Přípravy byly v plném proudu, stále přibývalo víc a víc věcí do

už tak bohaté tomboly a hodiny s panem Kosmákem se pomalu blížily k závěru. Než si to kdokoliv stihl uvědomit, po všech těch přípravách a velkém shonu, konečně nastal všemi očekávaný den, pátek 28. února 2020. Od rána se připravoval celý sál v Podlužanu, i za pomoci nás deváťáků. V půl osmé večer už jsme se s našimi rodiči a příbuznými stavěli do řad na focení skupinových fotek. Čas běžel jako o závod. Naše nervozita každou minutou stoupala. Když hodinová ručička odbila osmou, stáli jsme nastoupení v zástupu, čekajíc na zaznění nám známé skladby Antonína Dvořáka v Es-dur. Když hudba začala hrát, naše nejistota se změnila v příjemný prožitek po celou polonézu, který byl na konci odměněn potleskem všech lidí sedících v nazdobeném sále. Celý ples poté probíhal přesně tak, jak si ho na začátku každý představoval a myslím, že všichni deváťáci na něj budou vzpomínat jako na jeden z nejkrásnějších večerů strávených se svými příbuznými, učiteli a dlouholetými přáteli.

Stolní fotbal

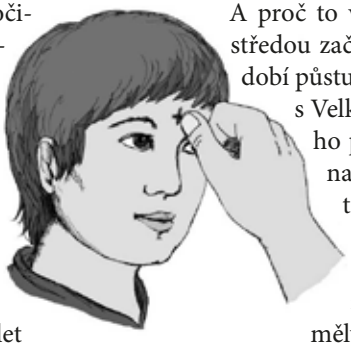
Romana Petrlová, Aneta Bartošová, 9.A

Mezi soutěžemi v Klubku nesmí chybět tradiční stolní fotbal. Ten se letos konal 14. 2. ve školním klubu. Zúčastnit se mohli žáci prvního stupně, kteří byli rozdělení do kategorií po třídách a utkali se proti sobě ve dvojicích. Výherci, co obsadili první tři místa z každé kategorie, byli odměněni body do Klubka a sladkostmi.

Historické okénko: Popeleční středa

Filip Beneš, 8.A

V tento den (tzv. první den postní doby) se při – většinou večerní – mši křesťanům sypával na hlavu popel z kočiček, jako znamení nečistoty ducha a jako znamení hanby. Základní kámen pro všechny postící (nejen římské katolíky) položil papež Urban II. v roce 1091. Tehdy se popel sypal na hlavu mužům a ženy se závojem dostávaly popelec. V průběhu let se přešlo na jednodušší křižování popelem pro zřejmé hygienické důvody. Ten se označuje termínem POPELEC. Kněz přitom většinou říká: Čiňte pokání a věřte evangeliu! nebo Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš!

A proč to všechno? Protože Popeleční středou začíná velké čtyřicetidenní období půstu. I ona sama středa společně s Velkým pátkem je dnem přísného postu. Důležité je zmínit, že na rozdíl od jiných komunit, ta římskokatolická půst nijak nedramatizuje. Význam zůstal prakticky jen v tom, že by se v tomto období neměly konat žádné bujaré oslavy a akce (neplatí samozřejmě pro ty, kteří mají v tomto období narozeniny). Maso si v dnešní době i v půstu může dopřát každý. Dříve tomu tak však nebylo.

Masopustní průvod

Lukáš Daniel

V sobotu 15. 2. 2020 byl v Javorníku ve Slezsku slavnostně zahájen masopustní průvod od městského kulturního střediska k sálu Laura ve vsi.

Nazdobený historický traktor s vlečkou obsazenou Oškerovou dechovkou společně s Javornickou dělostřeleckou gardou s obrovským drakem nad hlavami vedl tancující a zpívající slováckou chasu z Lanžhota a houf občanů plný pestrých masek.

Masopustní průvod letos začal ve 13 hodin u kulturního střediska Javorník, kde se připojili občané z města, a pokračovalo se za doprovodu hudby směrem k sálu Laura v Javorníku-vsi, kde předseda Spolku obyvatel Javorníku-vsi Lukáš Daniel přítomné přivítal na II. ročníku vesnického masopustu.

Uvítal rovněž vedení města Javorník a panu starostovi sdělil:

„Velevážený pane starosto, práci i výlety jsme dneska odložili, masky a převleky na cestu připravili a žádati přišli jsme vás dnes, ať o masopustní veselici ví to celá ves. A tak za naši vísku se ptám, zdali povolení k masopustnímu veselí udělíte nám? Zavazujeme se, že budeme rozdávat dobrou náladu, přát plodnost polím, zahradám, mužům i ženám. Slibujeme, že co ukradneme, to prodáme zpět. K tanci vyzveme mladé i staré. Co na darech vybereme, poctivě sníme a vypijeme, k čemuž vás, pane starosto, srdečně zveme! Tak nám prosím to povolení dejte a s námi si veselí i radosti užívejte.“ Starosta města Javorník Jiří Jura poděkoval za pozvání a sdělil: „Já tímto, po dobu trvání masopustního veselí, vzdávám se veškeré vlády nad místní části Javorníku-vsi a předávám vládu maskám.“ Letos stuhu vlády nad místní částí Javorník-ves získal MEDVĚD a masopustní veselice mohla začít.

Následovala fanfára a po ní propukla radost a nadšení všech čarodějnic, kostlivců a dalších masek, že mohou vyrazit do ulic.

Masopustní průvod občanů šel za doprovodu Oškerovy dechovky a slovácké chasy z Lanžhota po Havlíčkově ulici k obchvatu a po

Jánošíkově ulici zpět dolů do vsi. Cestou se zastavoval u domů, jejichž obyvatelům muzikanti hráli a chasa zpívala lidové písně. Rovněž i jeden z vojáků Javornické dělostřelecké gardy zpíval a hrál na flašinet a dodal masopustu historický nádech. Chasa z Lanžhota a masky za doprovodu muziky tancovaly, za což je domácí pohostili svými domácími koblihami, tou naší pravou javornickou slivovicí, sladkostmi, chlebíčky, štrúdly a dalšími dobrotami, které postupně zaplnily celý koš na povozu traktůrku. Na konci téměř 5 km dlouhé trasy se průvod vrátil před sál Laura a následovalo vystoupení slovácké chasy z Lanžhota, která za doprovodu dechovky zatančila a zazpívala s meči v rukou tradiční šavlový tanec, který se k masopustu váže. Nakonec pak vystoupil „farář" a sdělil smutnou zprávu: „Pozůstalí zde stojící, i dosud klábosící, musím vám teď něco říci, vážnou řeč tu pro vás mám, na úvod se usmívám, pohřbívání naší basy - to je chvíle pro trapasy…i teď tomu tak bude asi. Někdo se snad podiví, co se nyní nedoví. Někdo řekne s nadsázkou, někdo s tichou otázkou, trochu vážně, trochu směle - mám tady i hlášky skvělé. Když teď basu pohřbíváme, křesťanský zvyk vykonáme. Je to chvíle k zamyšlení a života napravení. Chaso, k pochování basy - pochodem vchod!" A ukončil modlitbu za basu.

V sále se pak do pozdních večerních hodin zvesela zpívalo, tančilo, jedlo a pilo jak to, co se vykoledovalo, tak i to, co v podobě výborného guláše a pečeného masíčka připravil pořádající spolek obyvatel Javorníku-vsi.

Krojová šatka – krása Podluží

Silvie Hrubá Markovičová

V minulém roce, v rámci tvrdonických národopisných slavností, byly představeny tři typy krojových šatek, které můžeme doposud obdivovat na Podluží. Krojová šatka – jakožto výrazný prvek tradiční lidové kultury, významná krojová součást naší národopisné oblasti. Jedná se o nejslavnostnější obřadní kroj svobodných dívek na Podluží. Nosily se nejen při svatbách, ale i při významných církevních svátcích, pohřbech. Vznik bohatých výšivek (a to nejen v případě krojové šatky) je možné přisuzovat zlepšování životních podmínek zapříčiněné zrušením nevolnictví na konci 18. století. Materiální a obrazové doklady, které se nám do dnešní doby dochovaly, pochází z počátku 19. století. Zcela výjimečně se zachovala tradice zhotovení šatky černě vyšívané, a to pouze v Lanžhotě. Černé vyšívání na šatce koresponduje s výšivkou na taclích a obojku. Šatka je lemována černou krajkou a ukončená paličkovanou krajkou tzv. „ficlí" smetanové, nebo žluté barvy. Ještě kolem roku 1880 byly ficle zhotovovány přímo v obci, později byly dováženy ze Slovenska (tehdejších Horních Uher – hlavně z okolí Nového Města Považského). Podobný ráz měly šatky z oblasti Dolních Rakous (v Cahnově a Ranšpurku). Černou šatku doplňuje sukně ze žlutého sukna, kterou lemuje černá sametová stuha.

Dříve však tento typ šatky skutečně nebyl jen záležitostí Lanžhota – tak můžeme soudit i podle dochované kvaše Antona Bronnenmayera z roku 1814, kdy nákres pojmenoval „Slovačky na řece Moravě – Břeclavanky" – šatka byla bohatě vyšita

karmínově červenou a béžovou; sukně byla zhotovená ze žlutého sukna dole ozdobena karmínově červenou stuhou, obojek bohatě černě vyšitý.

Jedna z nejstarších krojovaných šatek, kterou získal etnograf a fotograf Josef Klvaňa v Lanžhotě, je uložena v depozitáři Moravského zemského muzea v Brně. Tato šatka je datována kolem roku 1802. Dataci velmi často usnadňuje vyšitý letopočet v kompozici šatky.

V šatce z Lanžhota v programu zpívaly Zuzana Ciprysová, Zuzana Uhrová a Eliška Ciprysová.

To ve Staré Břeclavi, Poštorné, Chárvatské Nové Vsi a Ladné se nosila od poloviny 19. století šatka, která představovala dlouhý, asi 30 cm široký tylový obdélníkový pás, vyšitý jemnou bílou výšivkou, po stranách ukončen tzv. „ocanglováním",

který se uvazuje přes kokeš. Délkou šatka spadala dříve až do poloviny lýtek. Nejstarší šatka z této části národopisné oblasti, která je uložená v břeclavském muzeu, pochází ze Staré Břeclavi z počátku 20. století.

Poslední, a zároveň nejmladší, typ šatky je charakteristický pro obce Kostice, Tvrdonice, ale i část severního Podluží. V minulosti však byly tyto šatky z pevnější látky zcela bez výšivky a malby, po jedné svislé straně lemovány úzkou strojovou krajkou a zakončeny tzv. ficlemi. Malování šatek zdobené flitry, jak je máme před sebou dnes, je datováno až po 2. světové válce. Ke svatbám ji často půjčovala paní Baťková, malérečka z Kostic.

Šatky v Kosticích malovala rovněž Terezie Brumovská, jež je autorkou šatek uložených v muzeu v Mikulově.

Dědictví otců zachovej nám, Pane. Ať tato výjimečná krása Podluží vydrží ještě spoustu dalších staletí.

Poslední nositelky lidového oděvu III

Silvie hrubá Markovičová

Jednou z dalších posledních nositelek lidového oděvu, kterou jsem v Lanžhotě zpovídala, byla Marie Straková, rozená Malhocká. Narodila v početné rodině v Lanžhotě 24. března 1933 jako druhá ze sedmi sourozenců. Maminka Marie, jako jediná dcera Marie Tučkové, byla narozená rovněž v Lanžhotě v lednu roku 1908. Otec Marie pocházel z početnější rodiny, byl z pěti sourozenců a původem pocházel z nedalekého Moravského Žižkova. *„…na Kateřinu v roku 1930 se vzali, no a měli spolu šest dětí, jedno dítko jim zemřelo ve čtyřech letech, byl to první chlapec.“* Mariini rodiče se živili hospodářstvím: *„Začali s manželem spolu hospodařit. No tak jim to vytrvalo až do fronty, když přišla fronta, tak zas jim to všecko zničilo, co zbudovali. Zbudovali maštale, zbudovali stodolu a všecko jim vyhořalo, i dům, tak moseli začínat zas znovu.“* I ona sama musela od dětství pomáhat svým rodičům jako nejstarší dcera.

Čtyři roky strávila Marie na základní škole, pak přešla na měšťanku, která byla na pět let. Přiznala, že na dětství a školní léta má jen dobré vzpomínky. Jediné, co její pozitivní momenty narušilo, byla druhá světová válka. V tu dobu bylo Marii dvanáct let. *„To bylo ve čtyřicátém pátém roce, tak to mi bylo dvanáct roků, byla sem nejstarší, no a my sme bydleli blízko státní silnice, no a matka nechcela tam zůstat, jak ta fronta začala, protože se k nam nastěhovali nejací vlasovci, kteří si udělali u nás dílnu, stříkali si auta a všechno, tak matka tam nechtěla*

Svatební foto Marie a Františka Strakových v den svatby, Lanžhot 1955, rodinný archiv

zůstat, tak tam ostál na domě sám otec a my sme odešli na druhý konec dědiny ke známým do sklepa se uchýlit ale, tak sme tam taky nevydrželi, protože jak bombardovali, tak tam rozbili nam u sklepa schodiště až blízko teda sklepu, tak sme museli otát pryč, no a to byla hrozná kalvárie, když sme šli přes ten rozbitý Lanžhot už tam ležali lidé, tam koně, tam dráty, všecko, tak když utichla vojna ve čtyry hodiny nad ránem, tak sme sa sebrali, matka nás posbírala a šli sme zpátky na ten náš konec k té hlavní silnici. Enomže, když sme byli už vyhoření, tak sme tam nemohli zůstat, tak sme šli o čtyry domy dálej ke známým do sklepa a tam sme přečkávali až tá vojna skončí, trvalo to deset dnů, co tam byli u nás těžké boje a všechno tam bylo, enom komíny zůstaly, co to bylo všechno dobité ten Lanžhot.“

Po válce přišlo opět nové budování všeho, co její rodina ztratila. Na domě rodině zůstala jen jediná místnost, ve které všichni přečkávali, než si dům opravili. Zůstalo jim pouze nějaké oblečení, které stihli schovat do malého sklepa: *„Zůstalo pár vlňáků a pár nějakých nedělních šatů, jinak nám všecko shořelo a začínali sme uplně od piky.“* Jiný oděv, než kroj, za celou dobu svého dětství a dospělosti Marie neoblékala. *„Doma sme chodili jako, jako v tych našich krojách, ve všední den jako sukně, jupku, šátek, zástěru. Na doma byly obyčejné a na ven byly lepší a na svátek byly potom zase ještě lepší. No přes léto se chodilo v takych tenkých, lehkých šatech v sukňách, a v zimě to bylo zase také kárované, vlněné, teplejší.“* Od dvanácti let Marie pomáhala svým rodičům výrazněji: *„Od tych dvanácti roků sem mosela podójit čtyry kravky, protože matka nemohla, měla na to slabé ruce, no a otec dojíval do fronty a ve frontě, když mu to všechno zhořalo, tak ztratil nervy nad tym a řekl ne, už to dělat nebude. Tak sem musela začít já v tych dvanácti letech. Než sem šla do škole, tak sem mosela podojit čtyry kravky.“*

Jelikož byla Marie nejstarší, nebyla to ona, která oděv dědila, ale dědily po ní její mladší sestry. Do kostela oblékala lidový oděv o něco lepší, než do školy. To se rozlišovalo podle typů látek, jak která vypadala. Obchodů s látkami bylo mnoho, a tak nebyla nouze a různé materiály: *„Obchody byly, aj kde se prodávaly aj vlňáky, to si ještě pamatuju jako děvčisko, že si mohel vybrat vlňáky v obchodě.“* Sváteční kroj oblékala Marie i jako dítě, v patnácti letech pak pokračovala v nošení slavnostního kroje, který se v obci obléká na významné svátky v roce, mezi které patří především hody

a Boží tělo. *„No, na první hody mam špatné vzpomínky, protože sem sa strašně těšila na první hody a čtrnáct dní před hody sem mosela odejít na operaci na slepé střevo, a tak sem si nemohla tvrdé kasanice jako obléct ty sukně naškrobené, protože to bylo po té operaci, tak sem mosela čekat s krojem až na krojový ples.“* Slavnostní kroj zdědila po matce, ale vzhledem k tomu, že kroj po druhé světové válce podléhal změnám, musela si Marie pořídit spoustu krojových částí nových, a to především sukně, které zkracovaly délku: *„Nosívaly sukně dlúhé dost dlúhé do púl lýtek a my už sme jich potom nosívaly o něco kratší a teď to nosá ještě kratší už enom po kolena, takže tak sa to změnilo, tak sme mosely kupovat ty sukně na hody, aby sme měly novější.“*

Krojových akcí v Lanžhotě bylo mnoho, a tak o využití slavnostního kroje nebylo nikdy nouze. *„No tak v Lanžhotě sme měli akcí každý měsíc, v lednu byl ples krojový, v únoru byl fašank, pak byla Veliká noc, buďto sa trefila v březnu nebo začátkem dubna, a pak byl, to bylo potom Svatý Duch a v červnu nebo v červenci byl výlet, v srpnu zahrávali hody, v září byly hody a hodky, no a potom bylo v říjnu osmadvacátý říjen muzika, temu říkali republikánské hody a pak byla v listopádu Kača. No a potom sme mívaly jako děvčata jako věneček no a v prosinci byl ten, teho Štěpána, když sa volili stárci, tak byla na Štěpána muzika.“*

Ve slavnostním kroji svobodné dívky Marie přestala chodit v dvaadvaceti letech, kdy se provdala. Svého manžela Františka poznala na krojové zábavě. Jejich svatba byla 5. února roku 1955. Pro svůj svatební den respondentka oblékla černě vyšívanou šatku, kterou však nevlastnila: *„Měla sem vypůjčenú právě tu šatku, tehdá jich nebylo ještě v Lanžhotě tolik, až potom se začaly budovat ty šatky, to sem aj já zbudovala už pro svoju dcérku, aby to měla nachystané tú šatku, takže ju máme aj doma, ale já na svatbu sem si to vypůjčila.“* Průběh svateb byl poměrně náročný. Po samotném obřadu se všichni šli převléct do lehčích svátečních krojů, poté na oběd, znovu obléct do plného kroje a hned pak k muzice, kde se bylo až do večeře, která byla asi od desíti hodin, poté se zas všichni převlekli do lehkých krojů a *„svatbovali“* do rána.

Před svatbou Marie pracovala dva roky v pivovaře, kde stáčela pivo do sklenic i beček: *„Tam sem také jezdila v kroji na kole do Břeclavi, bylo to enom sedum kilometrů, no a tam sme stáčali pivo do sklének a tam sme stáčali pivo aj do beček, takže práce tam byla všelijaká.“* Po svatbě, kdy proběhla i kolektivizace obcí, musela pracovat v JZD, kde strávila dvacet sedm

Pohled k domu Marie v den její svatby, Lanžhot 1955, rodinný archiv

let jako dojička. Poté odešla do důchodu. I doma se spolu se svým manželem starala o hospodářství. Krojové součásti Marie důsledně pořizovala i pro své děti – dva syny a nejmladší dceru. Doma se jí tak vytvářela sbírka krojů všech velikostí. Přiznala, že tohoto faktu využívali i ostatní lidé z obce, kteří za Marií často přicházeli s prosbou o půjčení dětského kroje. Do kroje se po svatbě oblékala i se svým manželem a navštěvovali spolu i nadále veškeré krojové slavnosti obce. *„No, šatku sem pořídila novú, právě sem to všecko kupovala z teho Brna, z teho Úluvu, sa to tak jmenovalo ten jejich obchod, co tam všecko oni na ty kroje všecko měli.“* Nejdražší součástí krojové šatky byly paličkované krajky, tzv. *ficle,* které se těžko sháněly. Zbylé části šily místní švadleny.

„No tak, každým rokem říkáme, že už to upadá, ale dycky dojdú nejací mladí na ty hody noví, a majú ten kroj aj zbudovaný, také někteří to majú zbudované nové, někteří si to kúpjá od tych, co se oženili, tak si to pokúpjá zpátky zas ten kroj, aby v tem mohli chodit, no a tenkrát to tak nebylo drahé, v tyto roky dnešní je to strašně drahé, tehdá to zbudovali do deseti tisíc, a včil je to už pětadvacet aj třicet, podle potřeby, jaké sú čipky, protože ty nikdo nepaličkuje takové čipky, jak se tady nosí, sa to kupuje na Slovensku, shání po tych babičkách, keré to prodávajú a nevědá už, co by si za to ptaly, tak ty čipky sú tam na tom nejdražší.“ U tradičního lidového oděvu žen zazněl velký souhlas s tím, že během deseti až dvaceti let tento fenomén vymizí i z takto silně folklorně založené obce. *„Jak tyto osoby zemřú, tak po nich nebude žádná slověnka… každá si kúpí moderní, moderní panské, ukazují módu, ale nam sa ta móda v tem neměnila, my sme měli furt stejné. Nám sa neměnilo nic. Stejné vlňáky, stejné šaty ušité z teho nebo z teho, ale bylo to stejné… To už sú poslední, už po nich nebude nikdo. Do krojů už se nikdo oblékat nebude!“*

Vzhledem k tomu, že se Marie snažila mluvit po nejvíce spisovným jazykem, který je pro její věk a oblast dost netypický, nemohla jsem si odpustit otázku, jak je to možné. Tuto skutečnost objasnila tím, že právě její otec mluvil spisovně celý život.

Připomínka existence cechu v Lanžhotě

Leoš Doskočil

Hlavním zdrojem obživy pro obyvatele Lanžhota bylo od nepaměti zemědělství. Názorně to dokládá statistika z roku 1834, podle které v osadě tehdy bydlelo 1937 lidí, z nichž pouze 14 osob se věnovalo řemeslu a 14 obchodu. Navzdory tomu místní řemeslníci se sdružovali do cechu, o jehož existenci lze dohledat písemné zmínky od počátku 19. století. Samotný vznik cechu lze klást pravděpodobně do 18. století, aniž by bylo známo jeho zaměření. Prameny z 20. let minulého století naznačují, že by se mohlo jednat o rybářský cech. Tomu by nasvědčoval hojný výskyt vod a silná tradice rybolovu, která byla mimo jiné zachycena i etnografickými výzkumy. Avšak přímé doklady pro existenci rybářského cechu nejsou.

Jako mnohem pravděpodobnější se jeví, že od počátku, nebo nejdříve od konce

18. století se jednalo o tzv. sdružený cech, který zahrnoval řemeslníky rozdílných odvětví. Sdružené cechy byly obecně charakteristické pro lokality s malým počtem řemeslníků. Seznam z roku 1851 uvádí, že v Lanžhotě se nacházelo celkem 11 řemesel sdružených do jednoho cechu, který tvořilo 67 mistrů, 12 tovaryšů a 8 učňů. Mezi cechovní řemeslníky náleželi v Lanžhotě bednáři, sklenáři, kožešníci, sedláři, zámečníci, kováři, krejčí, provazníci, stolaři, hrnčíři a koláři.

Co se týče majetku, v cechovní truhlici se nacházelo 48 zlatých, přičemž v roce 1851 byl příjem 72 zlatých a 27 krejcarů a výdaje činily 60 zlatých a 35 krejcarů.

Nejníže postaveným členem cechovního společenství byl učeň, který po třech letech mohl se stát tovaryšem, pokud úspěšně složil zkoušky, a posléze mistrem. V čele cechu stál starší a mladší cechmistr, kteří byli voleni mistry. V roce 1817 byl Josef Paulík starším cechmistrem a Jakub Uher mladším, jak vyplývá z výučního listu vystaveného pro Františka Čekala, jenž byl narozený 3. září 1789 v Lanžhotě v domě č. p. 49. Čekal se po třech letech vyučil stolařem u Františka Multnera v Lanžhotě a zaručili se za něj už zmiňovaný Multner a jiný mistr Ondřej Khun. Z pozdějších let v roce 1830 je doložen Josef Khun jako starší cechmistr a Jan Paulík jako mladší cechmistr.

Cech činil z lanžhotských řemeslníků specifickou sociální komunitu, čímž se mohli vyhrazovat vůči sedlákům, kteří se považovali za obecní elitu. Specifičnost lanžhotského cechu také spočívala v tom, že jeho členové byli v mnoha případech provázáni rodinnými vztahy (často napříč generacemi). Svou sociální výlučnost

Josef Uher (Uhřík) v cechovním stejnokroji. Olejomalba podle fotografie z roku 1905

řemeslníci manifestovali na veřejnosti při různých cechovních a církevních slavnostech prostřednictvím stejnokroje a cechovních předmětů (postavníky, prapor apod.).

Cechovní postavníky, jež bývaly uloženy v kostele, používali členové cechu vždy u příležitosti Božího Těla, Vzkříšení nebo pohřbu svého člena. Postavníky z roku 1854 se dodnes dochovaly. Názorně zachycují symboly, výjevy a patrony tehdejších řemesel v obci.

Cechovní prapor byl rovněž důležitou součástí sebeprezentace. Byl uschován v kostele, poslední známý prapor si řemeslníci pořídili v roce 1869, který dne 21. listopadu téhož roku vysvětili.

„*Starodávný cechovní džbán*“ (včetně cechovní truhly s uschovanými penězi, cechovní pečetí a listinami) byl v domácnosti cechmistra, ale nic bližšího o něm není známo. Uvádí se, že měl být rybář-

ský a že byl během první světové války rozbitý, případně *„zašantročený“* společně s cechovní truhlicí a listinami. Uvádí se, že jej měl dokonce tehdejší okresní hodonínský hejtman Svoboda odvézt z Lanžhota společně s dalšími památnými předměty (obecní truhla, cechovní džbán, listiny). Nelze však vyloučit, že džbán společně s dalšími starými předměty mohly být ponechány v Hodoníně, kam mohly být původně půjčeny u příležitosti národopisné slavnosti v Hodoníně konané v roce 1892. Lze jen spekulovat, zda mezi obvyklými listinami (seznam členů, účetní knihy, výuční listy apod.) byly také zakládací cechovní artikuly.

Pohřbu zemřelého člena cechu se museli všichni ostatní povinně účastnit. Některý z nich ze *„sotůrku“* rozdával svíčky, zatímco jiní (pověření mistři) nesli postavníky.

Zvláštní význam pro členy lanžhotského cechu představoval sv. Martin, na jehož svátek se prý *„odbývaly hlučné hody (hostiny), chytali ryby, zabíjeli vepře a zvěř“*. A k tomu *„žízeň hasili vínem, které pili ze džbánu cechovního“*. Snad v tento den přijímali nové učně, vyrovnávali účty a sloužili v kostele mši za zemřelé členy. Cechovní pečeť, jejíž otisk se dochoval na několika listinách, pravděpodobně zobrazuje sv. Martina, který byl mimo jiné patronem podkovářů. Otisk zachycuje chlapce (asi představující učně), jak pomáhá vlevo stojícímu světci se svatozáří (snad sv. Martin), který dává podkovu koni. Patronem podkovářů byl také sv. Eligius, ale lidovému prostředí byl málo známý.

Stejnokroj, který nosili mistři při slavnostech, byl tvořen bílým dlouhým pláštěm s krátkým límcem a podšitý červeným suknem, jak jej zachycuje olejomalba z roku 1931 (vytvořená podle fotografie z roku 1905). Podle zpráv národopisce Josefa Klvani se běžně nosily ještě v 70. letech 19. století. Jedním z posledních majitelů pláště byl Josef Uher zvaný Uhříček, který se v něm velmi *„pyšnil a zaboha ho nescel nikemu poščat“* a *„používal ho proto jako družba často na svatby místo obvyklé šuby“*. Podle všeho se jednalo o poslední známý exemplář, který byl po jeho smrti manželkou spálen v roce 1948, neboť byl silně poškozený moly. Údajně takový plášť měl také nosit jen o nedělích bývalý lanžhotský rychtář František Pyskatý, žijící v Kosticích, po jehož smrti v roce 1886 přestal být používaný.

Činnost cechů byla oficiálně ukončena vydáním živnostenského řádu v roce 1859 a cechy byly nahrazeny živnostenskými společenstvy. Na řadě míst však pozůstávaly i nadále jako zájmové spolky řemeslníků, které udržovaly především aktivní účast na církevních slavnostech a pohřbech v případě úmrtí svého člena. Tak tomu bylo i v případě lanžhotského cechu, který deset let po zrušení cechů pořídil prapor a jeho členové běžně užívali stejnokroj ještě v 70. letech předminulého století. Lze předpokládat, že v posledních letech existence cechu do něj vstupovali také rolníci, pro které mohlo být lákavé, aby si zajistili přímluvy živých za spásu svých duší v očistci.

Věnováno památce Stanislava Hostinského - Siroty, rodáka z Lanžhota.

Literatura a prameny:

Vermouzek Rostislav, Lanžhot, 1983, str. 188; Dostál, Joža, Límcové pláště na Podluží, str. 2-4; Klvaňa Josef, Lidové kroje na Moravském Slovensku, in Moravské

Slovensko I, Praha 1918, str. 16; Bericht der Handels- und Gewerbekammer in Brünn über die gewerbs- und handelsstatistischen Verhältnisse ihres Bezirkes im Jahre 1851. Brünn, 1854; Státní okresní archiv Hodonín, Šoupalova pozůstalost – Lanžhot; Státní okresní archiv Břeclav se sídlem v Mikulově, NAD 813, inv. č. 184; Moravský zemský archiv v Brně, F 43, kart. 299

Vzpomínka

Hana Tučková

Navždy pohasly plamínky
v dobrých očích mé maminky.
Vracím se zpátky v celý věk
a chtěla bych vám vyprávět…

Tato vzpomínka je věnovaná milované mamince a babičce paní **Márii UHROVÉ, rozené Piškulové**, která se narodila 8. února 1927 na Slovensku v obci Gbely. V rodině žila spolu s dalšími třemi sourozenci. Po ukončení základní školy nastoupila na Učitelskou akademii do Uršulinského kláštera v Bratislavě, kterou ukončila v roce 1946. Čerstvá absolventka nastoupila do školy Vrbovce-Vápeník jako učitelka-katechetka pověřena trnavským biskupstvím. Později zde působila i jako ředitelka. Již na této škole pracovala ve svém volném čase s mládeží a založila zde i divadelní kroužek.

Ve valtickém kostele uzavřela 5. června 1949 manželství s Františkem Uhrem, odstěhovala se do Lanžhota, kde po prázdninách nastoupila na první stupeň základní školy jako učitelka. Měla tři děti – Marii, Věru a Františka. V jejím životě byly nejen chvíle radosti, ale i bolesti. Manžel zemřel v roce 1976 a dcera Marie, provdaná Žužičová, v roce 1999. Rodinný život prožila v domku s rodinou dcery Věry, provdané Hostinové, která se o ni starala a až do její smrti obětavě pečovala. Celý život učila a pracovala s mládeží. Mimo výchovu dětí ve škole jim obětovala i svůj volný čas. Třicet let vedla oddíl „Mladý požárník“ a nacvičovala dětská divadelní představení. Mezi posledními to bylo v roce 1997 „Od adventu do Tří králů“ a jako poslední představení, které se hrálo v roce 1998 „O princezně Žofince a draku Dynamitovi“. Divadla měla u diváků

velký úspěch. V důchodovém věku byla až do svých 77 let předsedkyní Zdravotně postižených v Lanžhotě. Zemřela tiše a odevzdaně.

S láskou na ni vzpomínají děti, čtyři vnučky, sedm pravnuček, dva pravnuci a dva prapravnuci jako na krásnou, moudrou a silnou ženu, plnou kuráže, lásky a vstřícnosti. Uchováme si ji ve svých srdcích a budeme vzpomínat na všechno, čemu nás za svůj život naučila. Její památku si poneseme jako na ženu, která nás zahrnovala neutuchající láskou a pochopením. Nyní už jen přejeme, ať jí andělé ukáží cestu na nebeské místo, odkud se na nás bude moci dívat. Přejeme si, aby nad všemi bděla jako strážný anděl. Nikdy na ni nezapomeneme.

Za celou rodinu Věra Hostinová

Ochránkyně dědictví otců

Marie Petrlová

Jedna z největších věcí
na cestování je zjištění,
jak mnoho dobrých a milých lidí
tam venku je.

Edith Wharton

Uplynuly dva roky a Marie Švirgová a Dagmar Benešová opět dostaly od Moniky Vintrlíkové pozvání do Ameriky. Paní Švirgová se dlouho rozmýšlela, jestli se má ve svém věku na takovou dlouhou cestu za oceán vydat, ale MUDr. Božková ji povzbudila, že má srdíčko v pořádku a od ní má zelenou.

Pan Beneš je 20. února odvezl do Vídně, odkud letěly do Chicaga a pak pokračovaly malým letadlem do státu Iowa do města Cedar Rapids, které založili v 19. století čeští migranti a právě tam je krásné Národní české a slovenské muzeum, ve kterém se připravovala výstava **„Strážkyně moravského dědictví“**. Výstava je věnována babičkám z knihy Víchernice od Jihomoravské komunitní nadace. Na výstavu se připravovaly víc jak půl roku společně i s Čechoameričankou Sonya Darrow, kterou se snažily zasvětit do našich tradic, aby s předstihem ve své domovině výstavu už chystala.

Po únavném letu naše cestovatelky čekalo vřelé přivítání a krásné ubytování. Příští den hned začaly obě malovat velké dva ornamenty na zeď v muzeu tužkou, aby další den pokračovaly už žlutou barvou. Paní Švirgová malovala spodní část ornamentu a paní Dáša horní.

Neděli prožily krásným výletem se Sonyou do Spillville a Protivína za českými rodáky na venkov. Dobře si pochutnaly na

obědě u Zajíčků. Byl krásný sluneční den a bělohlaví orli upoutávali svou krásou a vznešeností, když poletovali nad farmami s kukuřičnými poli a pastvinami s krávami. Navštívily též kostel sv. Václava, ve kterém hrával na varhany A. Dvořák, když byl na prázdninách s rodinou u učitele Kovaříka. Pěkné bylo setkání s 99 letou stařenkou.

V pondělí následovalo v muzeu malování ornamentů barvou červenou a oblékání první figuríny do kroje pro novináře. (Kroje si poslaly už dříve lodí.) V úterý pokračovalo malování modrou barvou, oblékání dalších osmi figurín do krojů jako ozdoba výstavy a dar pro muzeum. Potom následovala večeře s Monikou a Cecilkou Rokusek (prezidentkou muzea) v Amany v restauraci paní Jany v německé osadě, jejíž zvláštností jsou staré vyšší cihlové domy.

Ve středu do muzea přijela místní malérečka paní Marčl Nýdl (vrstevnice Marie), aby se od našich žen něco přiučila. Poněvadž byla Popeleční středa, šla paní Švirgová s paní Dášou a Monikou na mši do kostela sv. Václava na popelec. Milým překvapením byla návštěva českého diplomata z Washingtonu Lukáše Přibyla, který přijel podpořit vernisáž.

Ráno ještě dokončily detaily v ornamentech a zavázaly šátky figurínám. V 16 hod. vyšly slavnostně oblečené v kroji na zahájení vernisáže do muzea, kam přišlo kolem 120 návštěvníků, kteří obdivovali krásu moravského folkloru. Velké překvapení připravila paní Švirgové Yvonee rozená Švirgová, dcera našeho rodáka Jiřího Švirgy, která přiletěla až z Toronta, a taky přijely za nimi tři sestry z Chicaga a Debii z Texasu. Ráno měly živý vstup v Českém rozhlase a pak nadešlo rychlé rozloučení v muzeu a ve 12 hodin byl odlet do Chicaga.

Z letiště je odvezl pan Čapek na české misie, kde se ubytovaly. V sobotu učily naše malérečky malovat děti v České škole TGM a v dílnách bylo 80 lidí.

Neděle byla slavnostní pro všechny přítomné v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Mons. Dušan Hladík přivítal s otevřeným srdcem návštěvu z rodného kraje. I když byla 1. neděle postní, sloužil mši sv. v bílé barvě, aby si mohl dát malovanou štolu od paní Švirgové. Slavnostní atmosféra a pěkné postní kázání dojalo mnohé k slzám. V kostele byla také výstavka věcí, které paní Švirgová malovala spolu s paní Ludmilou Ciprysovou před 10 lety. Mons. Hladík pochází z Brna a s panem farářem J. Čekalem studoval v Litoměřicích. Posílá všem farníkům do Lanžhota a Břeclavi vřelé pozdravy s požehnáním. Od 13 hodiny byly opět dílny pro farníky.

V pondělí se uskutečnil výlet do centra Chicaga za doprovodu paní Bučkové a Věry Gajdové. Paní Švirgová byla radostně překvapená, když se jim podařil najít dům strýčka Pavla Svačiny i s dílnou. Navštívily kostel sv. Anežky a nábřeží Michiganského jezera, paní Dáša šla nahlédnout do parku „Fazole", kde se bruslilo, a ostatní ženy si zvolily okruh městem, kde mimo jiné viděly i mrakodrap prezidenta Trumpa. Překrásná byla vyhlídka z 95. patra jiného mrakodrapu na celé město.

Všechno krásné jednou končí. Poslední den se paní Marie ornamentem a paní Dáša písmem zvěčnily do Pamětní knihy na misiích a po obědě je paní Bučková a Gajdová odvezly na letiště, kde se se slzami v očích vydaly na cestu domů.

Paní Švirgová říká, že na všechno krásné co prožila, na skvělé lidi kolem sebe se nedá zapomenout. Vzpomínky ji budou hřát v srdci a provázet celým životem.

Děkujeme jí za reprezentaci našeho města. Ochránkyněmi dědictví otců není jen ona s paní Dášou, ale všechny další malérečky, vyšívačky, švadleny, které šijí součásti krojů, které je žehlí, muzikanti a zpěváci, ti všichni si zaslouží tisíceré díky.

Zahrádkáři na jarmarku

Jaroslav Třetina

zdroj: web Rožnov Pod Radhoštěm

Před Vánoci 14. prosince pořádala ZO ČZS v Lanžhotě návštěvu předvánočního jarmarku v Rožnově pod Radhoštěm. I když není toto místo pro mnoho lidí neznámou, byl autobus členy i nečleny naplněn. Obavy z cesty zimní hornatou krajinou se nenaplnily. Menší problémy nastaly až přímo ve městě, kdy se náš velký autobus musel proplétat mezi davy lidí, zaparkovanými auty až k oficiálnímu parkovišti. Rozpaky v nás vyvolala velká fronta před pokladnami, což se některým zdálo neřešitelné. Bylo to však dobře zorganizované, takže čekání bylo nakonec jen několikaminutové. Do areálu Dřevěného městečka jsme vstoupili, když už bylo zcela zaplněné návštěvníky. Chtělo trochu se rozkoukat, projít areálem a pak se věnovat zajímavostem podle individuálního uvážení. U občerstvovacích stánků to bylo z počátku na delší dobu, ale bylo jich tam hodně a s přibývajícím časem byly volnější, takže žízní a hladem trpět nikdo nemusel. Naplánovanou dobu návštěvy všichni dodrželi, snad i díky začínajícímu dešti, takže jsme v 16 hodin spokojeně vyrazili domů, kam jsme dorazili v 19 hodin. Výbor ZO děkuje všem účastníkům za ohleduplnost a též řidiči Jiřímu Bartošovi z autodopravy PAV.

Sestřenice

Jitka Gálová

Vážení čtenáři, ráda bych vám ukázala zajímavé fotky mé mamky a jejich sestřenic. Jejich rodiče pochází z domu Cyrila Bartoše naproti staré školy. Bohužel všechny nás už opustily. Poslední zemřela v roce 2019 Růžena Uhrová (Mikulová). Všechny byly moje tetičky, některé milé a některé milejší ☺

První fotka je z doby jejich mládí, do které zasáhla 2. světová válka. Vím jen z vyprávění, že když přišli Rusi, naši osvoboditelé, teprve pro ně tady válka začala. Nevím, z kterého roku je fotka, ale mamka se narodila v roce 1924, proto si myslím, že vznikla za války nebo těsně po válce. Tolik mladých děvčat - sestřenic se hned tak nevidí.

Za svobodna první zleva:
Anička Bartošová, vdaná Hnátková zpěvačka, manželka velmi známého hudebního skladatele, muzikanta a učitele Vladimíra Hnátka • druhá její sestra **Marie Bartošová, vdaná Uhrová** za Pavla Uhra – Plňu • dále **Ludmila Šestáková, vdaná Uhrová • Marie Bartošová, vdaná Uhrová • Ludmila Turečková, vdaná Švirgová** za Antonína Švirgu v Kanadě • potom je **moje mamka Marie Benešová, vdaná Ciprysová** za Jana Ciprysе – Darmovzala • **poslední Růžena Bartošová – Zmečka, vdaná Uhrová - Mikulová. Všechny mají lanžhotskou šatku - nejvzácnější kroj, jen poslední Růžena Bartošová má rožky.**

Druhá fotka je ze setkání při návštěvě tetičky Švirgové z Kanady po revoluci.

První zleva Marie Uhrová, rozená Bartošová - Zmečka velmi známá vyšívačka lidových krojů. Nikdy neměla děti, bydlela v Nádražní ulici v domě, kde teď bydlí R. Novák.
Růžena Uhrová, rozená Bartošová - Zmečka sestra M. Uhrové, vyšívačka a švadlenka lidových krojů, jinak Mikulová z Hrnčířské ulice.

Moje mamka Marie Ciprysová, rozená Benešová zpěvačka, její manžel Jan Ciprys - Darmovzal (1976 byl zraněn v Čarském háji při nakládání hodovní máje a v neděli na hody následkům zranění podlehl), píseň Forman Jan.

Anička Hnátková, rozená Bartošová manželka Vladimíra Hnátka, bydlela v Břeclavi.

Ludmila Švigrová, rozená Turečková bydlela na ulici Kostická - dnes pizzerie, odešla za manželem do Kanady v roce 1968, měla dva syny, kteří tam žijí dodnes.

Marie Uhrová, rozená Bartošová si vzala si Pavla Plňu a bydlela v Břeclavi, byla sestrou A. Hnátkové.

Ludmila Uhrová, rozená Šestáková dlouho bydlela mimo Lanžhot, manžel Oldřich Uher - Uhřík z rodu Jožulky Uhra, skladatele.

Žádná z nich není mezi námi, můžeme na ně jen vzpomínat.

Za Ladislavem Ondryskou

Se souhlasem rodiny: Hana Tučková

V požehnaném věku 94 let zemřel obětavý člověk, hasič tělem i duší - pan **Ladislav Ondryska**. Narodil se 26. června 1925. Po ukončení základní školy a vyučení pracoval až do odchodu do důchodu na břeclavské pile. S manželkou Marií, která zemřela v květnu loňského roku, měli dva syny – Ladislava a Jiřího, těšili se z vnoučat a pravnoučat. Prožili spolu 72 let společného spořádaného a příkladného rodinného života.

Jeho celoživotním zájmem a posláním bylo aktivní členství u Sboru dobrovolných hasičů v Lanžhotě, jehož členem se stal 1. ledna 1953 a plně se zapojoval do činnosti sboru. Dlouhá léta se staral o požární techniku, která byla zastaralá a vyžadovala velkou péči, aby byla schopna provozu. V letech 1979 až 1987 zastával funkci předsedy místní organizace. Několik let byl okresním velitelem, v roce 1975 je současně zvolen do Krajského výboru svazu požární ochrany, kde zastával funkci instruktora pro okres Hodonín a Břeclav. Za svou práci obdržel všechna hasičská vyznamenání. Celkem jich bylo čtrnáct. Vzpomenu hlavně ta, kterých si nejvíce vážil. Je to nejvyšší hasičské vyznamenání **Řád svatého Floriána a státní vyznamenání „Za zásluhy“, Medaile Za mimořádné zásluhy a Titul Zasloužilý hasič**. Nebylo žádné hasičské akce, kde by chyběl. I ve svém vysokém věku se každoročně zúčastnil hasičských závodů, výročních schůzí i mimořádných akcí sboru, vždy hrdě ustrojený do hasičské uniformy. Svá přesvědčení předával mladším hasičským generacím. Povzbuzoval je k aktivní práci, k obětování všech svých sil a času při jakýchkoliv záchranných akcích, být vždy připraven pomoci druhým. Jeho život může být pro mnohé světlem, které svítí na další užitečný život.

Zemřel tiše dne 26. února 2020, je uložen ustrojený ve slavnostní hasičské uniformě se všemi medailemi a vyznamenáními v rodinném hrobu na hřbitově v Lanžhotě. Věřím, že jeho oddanost a obětavost nebude mezi generacemi hasičských dobrovolníků i profesionálních pracovníků zapomenuta.

Ladislav Ondryska

Koňské střípky

Za Koňské stezky Podluží Petra Hejňáková

Rok 2019 jsme každoročně zakončili Svatoštěpánským žehnáním, v pořadí už třináctým. Velice se na ně pokaždé těšíme, neboť vše je spojeno s posvěcením našich koní. Žehnání je náboženský obřad, kterým si slavnostně vyprošujeme požehnání pro naše čtyřnohé kamarády. Ti dostali s posvěcenou kokardou i chleba. Nám i koním žehnal duchovní otec Pavel Römer, moderovala „naše" ostřílená Janka Krásná a spanilým zpěvem dotvářel vánoční atmosféru sbor „Nikeho už tady není". Akce nebyla až tak nabytá koňskou silou, předvedlo se okolo třiceti koní, ale i tak návštěvnost byla znovu hojná.

A co chystáme v tomto roce? Rádi bychom Vás pozvali na tradiční zaběhlé akce, které jsou spojeny s naším sdružením. V květnu pořádáme májovou vyjížďku po okolí. V sobotu 15. srpna nás najdete na ranči Ostředek na desátém Dni koní, kde se Vás budeme opět snažit zaujmout novým vystoupením. Magický rok 2020 zakončíme opět žehnáním koní.

foto Miroslav Petrla

Velmi nás těší, že máme tolik příznivců v Lanžhotě, okolí i v sousedním zahraničí. I když nás ve spolku ubývá, Vaše četná návštěvnost nás žene napřed. Děkujeme Vám zato a na viděnou u koní.

Přejeme klidné prožití svátků velikonočních.

Poděkování

Martin Drobík, předseda TJ Sokol Lanžhot

Dovolte mi, vážení čtenáři našeho zpravodaje, využít této příležitosti a poděkovat hlavně trenérům a to jmenovitě Peteru Moravcovi, Marku Šudrlovi, Radimu Konrádovi a Zdeňku Nečasovi za jejich čas, který věnují našim dětem na úkor vlastních aktivit a rodin.

Jen díky trenérům může být město Lanžhot hrdé na výsledky, o kterých si přečtete v následujícím článku.

Ještě jednou velké díky, trenéři!

Florbal Lanžhot

Za trenéry lanžhotského florbalového oddílu
Rege (Peter Moravec)

Florbalový oddíl zažívá úspěšné období, kdy se mu daří nejenom motivovat mladé lidi ke sportu a zvětšovat základnu malých florbalistů, ale zároveň předvádět i krásné sportovní výkony.

Za poslední roky si naše děti ve všech kategoriích od přípravky, přes elévy, až po mladší žáky vybudovaly oprávněný respekt svých soupeřů a my nezřídka odcházíme z turnaje se čtyřmi výhrami ze čtyř zápasů. Dlouhodobě se nám v kádru hráčů objevují talenty na celorepublikové úrovni, které si žádají jiné týmy na hostování nebo je oslovují reprezentační trenéři. Zářným příkladem jsou třeba kluci Michal a Lukáš Konrádovi nebo Marek Šimko.

Kromě ligových turnajů se účastníme i turnajů školních, kde se nám v kategorii 4. - 5. třída ZŠ podařilo, již podruhé za sebou, vyhrát okres a my jsme tak následně mohli změřit síly s ostatními vítězi v krajském kole. I přes velikou konkurenci týmů z měst jako jsou Brno, Hodonín nebo Znojmo, s daleko větším výběrem hráčů než disponuje naše malé městečko, se naši svěřenci nezalekli a bojovali do poslední chvíle jako lvi. V posledním vyrovnaném zápase rozhodl až šestnáctý samostatný nájezd a my se tak postarali o pořádné, divácký atraktivní, drama. Nakonec jsme dvěma výhrami vybojovali konečné 5. místo v kraji.

I přes krásné výsledky napříč všemi kategoriemi jsme především rádi, že to děti baví, tvoří čím dál stmelenější partu a my děkujeme všem rodičům, kteří je v tom podporují.

Každý rok organizujeme několik florbalových turnajů v lanžhotské hale, kam jste všichni srdečně zváni. Neváhejte a přijďte nás podpořit.

Krajské kolo: Na fotce zleva Robin Moravec, Patrik Moravec, Kryštof Trubač, Samuel Surman, Tadeáš Nečas, Tomáš Bartoš a brankář Jakub Zonyga.

Splnili stolní tenisté v sezóně 2019/2020 stanovené cíle?

Gabriela Polášková

Stolní tenisté si na začátku sezóny v září 2019 stanovili cíle, kterých chtěli v sezóně 2019/2020 dosáhnout. O půl roku později se sezóna stolních tenistů blíží ke konci a pomalu nastává čas bilancování.

Hráči A týmu měli za cíl udržet se ve 3. lize skupiny D a navázat na velmi dobré výkony z minulé sezóny, ve které se umístili na 5. příčce. Dvě kola před koncem aktuální sezóny mají jistotu, že budou ve 3. lize pokračovat i v další sezóně. Největší zásluhu na tom má Zbyněk Flíbor, kterému s bilancí 41 výher a 14 proher patří 6. místo žebříčku úspěšnosti hráčů 3. ligy skupiny D.

B tým v minulé sezóně vlivem nedostatku hráčů a velké marodky sestoupil do Krajské soutěže 2. třídy. Nově vytvořená sestava B týmu měla za úkol v sezóně 2019/2020 vybojovat zpět nejvyšší soutěž v kraji a musíme uznat, že si jdou tvrdě za svým cílem, neboť jim dvě kola před koncem sezóny patří první místo zajišťující přímý postup do Krajské soutěže 1. třídy. Oporami týmu jsou Branislav Baláž, David Podrazil, Kamil Grufík a Zdeněk Darmovzal.

C tým hraje v této sezóně stejně jako „béčko“ Krajskou soutěž 2. třídy, ovšem v jiné skupině. Cílem C týmu pro sezónu 2019/2020 bylo udržet se ve vybojované druhé nejvyšší krajské soutěži, což se jim nejenže daří, ale dokonce bojují o postup do Krajské soutěže 1. třídy. Dvě kola před koncem soutěže patří hráčům „céčka“ druhá příčka, která zajišťuje účast v play-off o postup do nejvyšší krajské soutěže. Nejlepšími hráči C týmu jsou Imrich Wirth (s bilancí 53:6) a Denisa Pyskatá (s bilancí 41:5). Imrich Wirth je nejúspěšnějším hráčem Krajské soutěže II. třídy skupiny A. Denise Pyskaté, která ve 29 zápasech neztratila ani jediný set, patří 2. místo žebříč-

ku úspěšnosti této soutěže. Nutno podotknout, že Denisa Pyskatá těchto skvělých výsledků dosahuje v mužské konkurenci.

Hráči D týmu, kteří v sezóně 2018/2019 vybojovali postup do Okresního přeboru 2. třídy, si na začátku sezóny 2019/2020 stanovili poměrně ambiciózní cíl – postoupit ještě výš – do Okresního přeboru 1. třídy. A dvě utkání před koncem základní části soutěže mají jistotu play-off o postup do nejvyšší okresní soutěže. Nejlepšími hráči D týmu jsou Michal Polášek a Miroslav Sláma, kterým patří 5., resp. 9. místo žebříčku úspěšnosti Okresního přeboru 2. třídy.

Přestože do konce sezóny zbývají ještě dvě kola, už teď můžeme považovat tuto sezónu stolních tenistů za úspěšnou. Všechny čtyři týmy statečně bojují ve svých soutěžích a dokazují, že cíle stanovené před půl rokem nebyly vůbec přehnané.

Oddíl stolního tenisu TJ Sokol Lanžhot se věnuje také výchově nových pingpongových nadějí. V současné době tréninky stolního tenisu navštěvuje 15 dětí, kterým se každé úterý a pátek věnují trenéři Michal Polášek a Denisa Pyskatá. Většina dětí hraje stolní tenis prvním nebo druhým rokem a teprve se učí základním pingpongovým dovednostem. Zkušenější děti (Alena Krontorádová, Zuzana Jahnová, Vítězslav Krupica, Vojtěch Kulhavý, Adam Uher a Šimon Uher) hrají Okresní přebor dorostu a pravidelně se účastní okresních a krajských bodovacích turnajů, kde nejlepších výsledků dosahují Alena Krontorádová a Vojtěch Kulhavý.

Lanžhot v průběhu sezóny tradičně hostil Okresní přebory mužů, jejichž vítěz byl, dalo by se říct, také tradiční – Zdeněk Darmovzal. Těsně před Vánoci uspořádali stolní tenisté v lanžhotské sportovní hale Vánoční turnaj neregistrovaných hráčů, kterého se zúčastnilo 26 mužů a 2 ženy a vítězem se stal Vladimír Pijáček.

Vánoční turnaj neregistrovaných hráčů 2019

Skautská zima

Kateřina Holobrádková

Předvánoční čas skautský oddíl zahájil již tradiční akcí pro veřejnost s názvem Slavností světel. Naším městem prošel lampionový průvod v čele s velkým Mikulášem a také s anděly a čerty. Cílem cesty se stalo prostranství za tenisovými kurty, kde byla připravena ohnivá show. Po zhlédnutí úchvatné podívané jsme vypustili lampiony štěstí a opekli špekáčky. Těsně před Vánoci se konala tradiční vánoční besídka. Nechyběly vlastnoručně vyrobené dárky, které se poté u stromečku losovaly. Nikdo tedy dopředu nevěděl, jaký dárek dostane. Součástí programu bylo zpívání koled a ochutnávka všech možných druhů cukroví. Na druhý den se část starších členů vydala do Břeclavi na vlakové nádraží pro Betlémské světlo, se kterým pěšky putovala přes Pohansko do Lanžhota. Zbytek oddílu šel tentýž den do lesa zdobit nejrůznějšími dobrotami stromeček pro lesní zvířátka.

V první polovině ledna se skupinka osmi roverů vypravila do Prahy na vyhlášení celostátní soutěže s názvem Brána k druhým. Tuto soutěž již osmým rokem vyhlašuje Národní institut dětí a mládeže pro organizace nebo zájmové skupiny, které dobrovolně v určitém časovém období vykonají pro společnost a okolí, ve kterém žijí, něco prospěšného. Náš oddíl byl přihlášen s projekty

Vánoční besídka, foto Tomáš Cibulka

jako je sázení stromů (na broukovišti nebo v parku u základní školy), Slavnost světel, Betlémské světlo, vánoční zdobení stromečku, pocta válečným hrdinům na místním hřbitově, Ukliďme Česko, Podzimní slavnost nebo čištění řeky Kyjovky. Z více než přihlášených 60 týmů v kategorii dětí do 18 let se náš oddíl umístil na krásném čtvrtém místě a byl pozván na slavnostní vyhlášení do sálu Národního muzea. Tam jsme převzali ocenění a věcné ceny z rukou poslance Jana Farského a s velkou úctou sledovali další oceněné skupiny. Nechybělo ani zhlédnutí dopravní expozice muzea.

O jarních prázdninách starší družinky Dragonů a Wolfů jely do Brna na populární hru Laser game, kde jsme se v arénách pořádně vyřádili.

Tradiční páteční zimní schůzky jsme využili k učení a plnění skautských dovedností a znalostí. A co nás čeká dál? V nejbližší době nás čeká tradiční velikonoční třídenní výprava, tentokrát do historického městě Znojma, nebo úklid našeho města.

„MASka“ vloni pomohla regionu více než šedesáti miliony korun

Kolektiv MAS Jižní Slovácko

Desítky úspěšných projektů a desítky milionů korun získaných z dotací pro náš region. To je vizitka Místní akční skupiny (MAS) Jižní Slovácko za rok 2018 a 2019. Odborná pomoc zaměstnanců MAS pomohla v práci městům a obcím, neziskovým organizacím, řemeslníkům, malým a středním firmám, vinařům, dalším zemědělským podnikatelům, ale i školám.

Zrealizované projekty, zdroj: archiv MAS

Například v programu rozvoje venkova (PRV) šlo o 30 projektů s dotací převyšující 12 mil. Kč. Díky nim podnikatelé získají traktory, tažené stroje, postřikovače, balíkovač, konstrukce do vinic nebo vybavení na zpracování zemědělské produkce. Podnikatelé v nezemědělských činnostech získají finanční prostředky na pořízení strojů pro kovovýrobu, pořízení technologií pro minipivovar i kavárnu, či například na nákup vybavení pro výrobu domácích pečených dortů.

Z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) pomohla místní akční skupina získat 52 mil. Kč. Obce z těchto peněz zaplatí novou infrastrukturu a techniku pro hasiče, pět základních škol získalo prostředky na nové vybavení či modernizaci technického zázemí a ve dvou obcích se bude lépe chodit po nově vybudovaných chodnících.

Finanční prostředky se také rozdělovaly v dalších programech. MAS například podpořila letní příměstské tábory pro děti, pomůže také dlouhodobě nezaměstnaným osobám. Zaměřuje se také podporu výsadby zeleně.

I letos MAS plánuje vyhlásit výzvy k předkládání žádostí o podporu. Dotační prostředky tak budou moci opět získat města a obce, zemědělci, drobní podnikatelé i organizátoři příměstských táborů.

Úspěšná realizace projektů vždy závisí především na zodpovědnosti žadatelů. Všem přejeme, aby jejich projekty byly úspěšně dokončeny a přispěly tak výraznou měrou k rozvoji Podluží a Hodonínska. Vložená důvěra žadatelů, očekávaná pestrost jejich budoucích rozvojových záměrů i neustálé zlepšování podmínek pro kvalitní život v našich obcích jsou pro nás tím nejlepším pohonem při započatých přípravách na nové dotační období 2021-2027.

Místní akční skupina
Jižní Slovácko, z.s. (MAS)
Kanceláře MAS: Masarykovo náměstí 115/27, 695 01 Hodonín
info@jiznislovacko.cz
www.jiznislovacko.cz
Facebook @jiznislovacko

Zrealizované projekty, zdroj: archiv MAS

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1000 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, Veronika Tučková, S. Markovičová, Věra Hostinová, Michaela Tučková
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: březen 2020
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 2/2020 – 17. 5. 2020
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Reprezentační ples školy

foto Marek Musil

Reprezentační ples školy

foto Marek Musil